ANUL X No. 2901 — Ediția de seară — VINERI 1 AUGUST 1897

Abonamente
Incep la 1 și 15 ale fie-căreĭ lunĭ și se plătesc înainte:
Un an în țară 30 leĭ; în străinătate 50 leĭ
Șase lunĭ 15 „ „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ „ 13 „
Numărul 10 banĭ
In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ
Se primesc direct la Administrația ziaruluĭ
Linia pagina IV-a . . . . leĭ 0.50 banĭ
„ „ III-a . . . . „ 2. „
„ „ II-a . . . . „ 2. „
La un mare număr de liniĭ se fac reducțiĭ din tarif
Numărul 10 banĭ
Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacția PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).
Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ
Administrația PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Șase paginĭ
la fie-care ediție

NOUA ORIENTARE

Politica exterioară a statuluĭ bulgar a început să aibă o nouă orientare. Prințul Ferdinand a înțeles că trebuie să puĭe doliŭ tuturor ambițiunilor sale, tuturor planurilor sale mărețe dacă nu ridicole, în sfîrșit prințul a trebuit să se convingă că încă n'a venit momentul să-șĭ pună pe cap coroana regală saŭ să lărgească granițele Bulgarieĭ în paguba vecinilor.

Cîtă vreme micul principat creat la 1878 a stat în bună înțelegere cu puterile centrale ale Europeĭ, cu Turcia și cu Romînia, el s'a bucurat de un bun renume în afară, a putut face progrese interne, s'a putut organiza și s'a putut pune pe picioare. Dar o politică de neprevedere s'a abătut, de odată, asupra țăreĭ, un mic principe fără stabilitate, un guvern noŭ și fără prestigiŭ aŭ crezut că vor putea înfrunta voința energic exprimată a uneĭ lumĭ întregĭ. Rezultatul îl vedem cu toțiĭ.

Bulgariĭ, bizuindu-se pe protecția necondiționată a Rusieĭ, aŭ voit să profite de încurcăturile orientale pentru a face cîștigurĭ însemnate. Prințul și guvernul uneĭ țărĭ de 2 miloane și jum. aŭ socotit că este destul să facĭ gălăgie multă, să aĭbĭ îndrăzneală nemăsurată, să înarmezĭ bande și să devĭĭ provocator cu toată lumea pentru ca să culegĭ numaĭ succese.

Acuma conducătoriĭ Bulgarilor s'aŭ răcorit.

Războiul turco-grec s'a sfîrșit prin dovada că Turcia este o mare putere militară care orĭ cînd poate pune pe picior de războiŭ pînă la 600,000 soldațĭ bine echipațĭ, bine înarmațĭ și superior condușĭ. Prin urmare, de partea Turcieĭ nu maĭ este nimic de așteptat, ĭar o răscoală în Macedonia nu va aduce alte roade de cît vărsarea zadarnică a mult sînge bulgăresc.

Despre Dobrogea acelașĭ rezultat. In afară de împrejurarea că armata romînă este îndoit maĭ numeroasă și de două orĭ maĭ bună de cît tînăra armată bulgară, dar principele Ferdinand s'a încredințat că nicăerĭ în Europa o agresiune în contra Romînieĭ nu va întîlni simpatiĭ. Turcia, Austro-Ungaria și Germania s'aŭ pronunțat categoric și cu energie osîndind o asemenea tentativă, Anglia a desconsiliat-o, ĭar Rusia— Rusia însîșĭ—a povățuit pe D. Stoiloff și pe stăpînul D-sale ca să se astîmpere.

Văzînd acest fiasco pe toată linia, văzînd că comploturile în Macedonia nu pot aduce de cît necazurĭ și pagube, văzînd că intrigele în Dobrogea n'aŭ prins, vazînd că Europa întreagă blamează o politică de provocațiune și de aventurĭ, prințul Ferdinand de Coburg a plecat steagul și s'a supus.

Acuma omul, care după căderea luĭ Stambuloff a mers la Petersburg și șĭ-a plecat fruntea pînă lîngă botforiĭ țaruluĭ, s'a supus uneĭ seriĭ nesfîrșite de umilințe. A mers la Viena, după ce a rîs în nasul Austrieĭ, și a solicitat în zadar o primire la împăratul. A bătut la poarta palatuluĭ și poarta a rămas închisă; a voit să aĭbă o audiență la împărat și n'a putut vorbi de cît cu portarul.

In urmă a venit în Romînia.

După ce a păstrat o atitudine provocătoare la adresa țăreĭ noastre, a implorat, ca o grație, să fie acceptat măcar la Sinaia. A primit toate condițiunile umilitoare cîte i s'aŭ impus, a primit să viziteze numaĭ Sinaia fără să treacă prin Bucureștĭ, a primit să tîrască în urma sa pe D-l Stoiloff ca pe un simplu particular.

In sfîrșit, seria umilirilor s'a încheĭat la Constantinopole, dacă s'a încheĭat.

Telegramele ne spun că acel prinț provocător care fomenta răscoala Macedonieĭ și proĭecta năvala Turcieĭ în fruntea trupelor bulgare, a sosit în Capitala Sultanilor, ĭar *Monitorul Oficial* al imperiuluĭ îl primește cu următorul comunicat: «*Prințul* «*Bulgarieĭ, pentru a dovedi o-* «*magiile sale de devotament că-* «*tre suzeranul săŭ, a sosit acĭ* «*în uniformă de mareșal turc.*»

Acuma Bulgarilor, supușĭ la atîtea înjosirĭ în persoana prințuluĭ lor, nu le maĭ rămîne de cît să meargă la mormîntul luĭ Stefan Stambuloff și să plîngă d'asupra rămășițelor mutilate ale aceluĭa care singur a știut înălța Bulgaria.

Const. C. Bacalbașa.

SATIRA POLITICĂ

Tiraniile luĭ Georges

Minorul cu *Hall*, dar fără hal, băiatul cu clopote la cap și cu cinematograf la inteligență, a devenit acuma cu alte fricțiunĭ politice.

Georges, de cînd a voiajat în țara turcească, în persoana unuĭ reprezentant, a constatat că libertatea preseĭ este un pericol și a cerut restrîngerea eĭ după modelul Stambululuĭ.

Noĭ înțelegem vocațiile turceștĭ ale luĭ Georges, dar admitem turcizmurile sale numaĭ în moravurile private, acolo unde fie-care om este stăpîn pe ideile și metehnele sale. Insă cînd Georges pășește cu țarigradizmul săŭ pînă și în chestiile publice, oh! atuncea considerăm lucrul ca un atentat la bunele moravurĭ și cerem luĭ Jenică Geraudel ca să intervie.

Căcĭ Georges, consequent fricțiuneĭ ce a desfășurat în *L'Indépendance* cît și fricțiunilor cu carĭ a fost onorat la Constantinopol, a ajuns la convingerea că unuĭ ziar în Romînia îĭ trebuĭesc carilloane, cinematografurĭ și fondurĭ secrete, ĭar niciĭ de cum libertățĭ.

Vax.

Comerciul romîn și străinătatea

Am reprodus erĭ dintr'o revistă germană în ce chip este tratat comerciul romîn de către presa fabricanților străinĭ. Romînia este considerată ca o țară de pungașĭ în care chiar negutătoriĭ „solizĭ“ ast-fel procedează că în tot-d'auna industriașul saŭ angrosistul străin preferă să abandoneze această piață, de cît să lucreze cu pierdere și să aĭbă în tot-d'auna recurs la mijloace judecătoreștĭ pentru încasarea sumelor datorite.

Articolul în mare parte are dreptate. Se știe în falimente cum angrosiștiĭ din Romînia, în tovărășie cu *banda neagră* a samsarilor, exploatează pe falițĭ și în acelaș timp ĭaŭ supra-quote în dauna străinilor, carĭ nu pot încasa de cît resturile prădeĭ. Pe de altă parte, de multe orĭ, comerciantul romîn neglijează să fie corect cu fabricantul străin. Acesta este departe; pentru a arangia o afacere îĭ trebuĭe speze multe și de aceste împrejurărĭ se profită, pentru a căpăta reducerĭ nedrepte și vexatoriĭ saŭ amînărĭ silite.

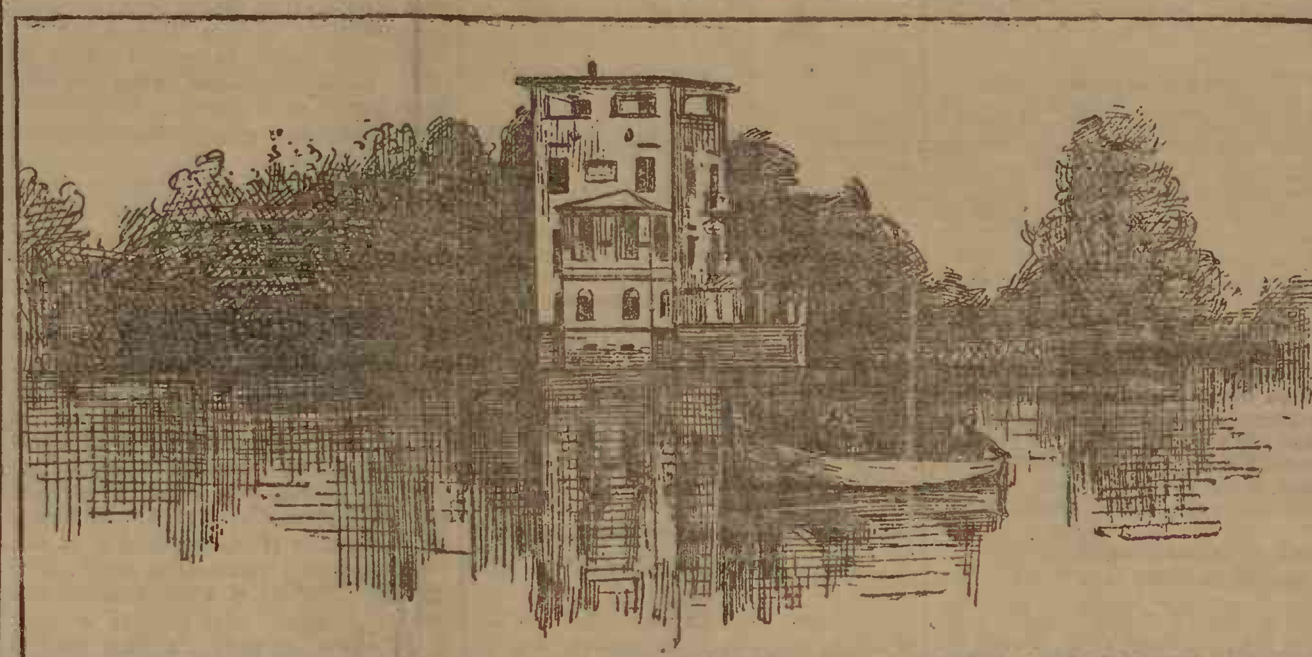
Ce să maĭ spunem de abuzul care se face cu creditul! Grație caselor de informațiĭ, carĭ în mare parte sînt alcătuite din pungașĭ, bieții fabricanțĭ sînt induși în eroare și trimit marfă la atîția negustorĭ carĭ nu sînt în stare niciĭ o dată să o plătească, ci o vînd imediat sub cost, încasează banĭ și apoĭ daŭ faliment.

Această stare de lucrurĭ este prejudiciabilă și renumeluĭ nostru și comerciuluĭ. Casele bune și solide se retrag din Romînia și ceĭ carĭ maĭ consimt să lucreze nu sînt de cît negutătoriĭ și fabricanțiĭ de a treia mînă carĭ ne trimit marfă proastă și în acelaș timp maĭ scumpă de oare ce aceștĭa nu sînt de cît niște intermediarĭ.

E dar nevoie să luăm grabnice măsurĭ. Comerciul nu poate merge de cît întemeiat pe cinste și e de datoria noastră a tutulor să ardem cu fier roș, pe cît e timp, cangrena care dezonorează breasla negutătorească din Romînia.

Sfinx.

Wilhelm II în Rusia

Insula Olga

Telegraful ne-a anunțat că cu ocazia viziteĭ luĭ Wilhelm al II în Rusia, s'a dat pe insula Olga din Peterhof, un balet, la care aŭ asistat și perechile imperiale ale Germanieĭ și Rusieĭ.

S'a reprezentat „O noapte de vară“ de Shakespeare. Scena plutea pe apă, ĭar lacul „Impărăteseĭ“ — cum îĭ se zice — era iluminate din fundul apeĭ cu electricitate, prezentînd un spectacol feeric.

Duĭoasă înțelegere

Curioase maĭ sînt și coincidențele maĭ ales cînd lumea te acuză că eștĭ „cu pufușor pe botișor“! Ziarul francez „l'Indépendance Roumaine“, ar părea că este redactat în biurourile polițieneasculuĭ „Liberalul“. In adevăr în cestiunea Dobrogeĭ ambele ziare sturziste se potrivesc aidoma.

Ele daŭ aproape acelașĭ răspuns „Adevĕruluĭ“ și susțin că guvernul face ce poate pentru a cîștiga teren și simpatiĭ în provinciea de dincolo de Dunăre.

„L'Indépendance Roumaine“ merge însă și maĭ departe și crede că sîntem inconsecințĭ, cînd susținem darea de drepturĭ egale Dobrogenilor ca și Romînilor propriu zișĭ. Constituționalizmul, fiind la noĭ o „ficțiune“, ne zic confratele nostru, cum oare introducerea acesteĭ ficțiunĭ în Dobrogea ar putea îndrepta răul?

Ziarul francez de sigur n'a voit să ne înțeleagă. Noĭ am susținut numaĭ atîta că, egalizarea Dobrogeĭ cu Romînia ar putea să facă să înceteze dușmănia populațiunilor din acea provincie în potriva Romînieĭ, de-oare ce ar avea—fie și de formă numaĭ—un mijloc legal de a-șĭ arăta doleanțele și revendicările. Cînd cine-va este egal cu tine, el poate să șĭ arate ideile și dorințele, într'o formă legală și atuncĭ cînd recurge la mijloace ilegale, îl poțĭ lovi fără ca să aĭbă dreptul să zică că e prigonit. Darea de drepturĭ Dobrogenilor ar dovedi solicitudinea Romînieĭ față de provincia anexată, ar fi o probă că o considerăm vrednică a sta alăturea de patria-mumă.

Iată care ar fi rezultatul acesteĭ reforme importante și iată de ce o susținem, interesîndu-ne foarte puțin că numărul deputaților și senatorilor în Cameră și Senat ar maĭ crește încă cu cîțĭ va trimișĭ aĭ prefecților dobrogenĭ și că aceĭa care fac alegerĭ comunale vor face și alegerĭ legislative.

Apoĭ, aceasta ar fi o măsură dreaptă și democratică și „Adevărul“ în tot-d'auna va susține dreptatea și reformele carĭ aŭ caracter democratic.

C. M.

DIN CARNET

O bună măsură

Primăria Capitaleĭ a luat o bună dispoziție în interesul locuitorilor acestuĭ oraș, de aceea ne grăbim a-ĭ adresa mulțumirile noastre.

Se știe că apa, așa zisă „filtrată“, care se împarte publiculuĭ de către primărie, este o apă infectă, bun conducătoare de boale infecțioase, pe care nicĭ un om cuminte nu o bea fără să o treacă printr'un filtru sterilizator.

Administrația comunală, convingîndu-se de acest adevăr și înțelegînd cît pericol este pentru cetățenĭ ca să bea o apă atît de murdară, a hotărît să instaleze în Cișmigiu, la grădina Sf. Gheorghe și la grădina Icoaneĭ cîte un mare filtru pentru sterilizarea apeĭ.

In urma ancheteĭ făcute, constatîndu-se că cel maĭ bun filtru și, relativ, cel maĭ eftin, este filtrul Nordtmeyer-Berkefeld, D. farmacist B. Welles a fost invitat de către D. primar ca, de urgență, să instaleze acest filtrurĭ la locurile indicate.

Incă o dată, aprobăm fără rezervă dispozițiunea primărieĭ, însă am dori ca, în acelașĭ timp, antreprenoriĭ de localurĭ publice să fie obligațĭ ca, în cel maĭ scurt timp, să fie aprovizionațĭ cu cel maĭ bun filtru, *ast-fel cum glăsuește hotărîrea consiliuluĭ de igienă a Capitaleĭ.*

Cînd este în joc sănătatea unuĭ oraș, și încă a unuĭ oraș de importanța Bucureștilor, autoritatea comunală este îndreptățită să proceada cu toată rigoarea.

Memphis.

Djevad Pașa

Dăm aci tipul luĭ Djevad Pașa, noul guvernator al Creteĭ numit de Turcia.

Djevad-Pașa a maĭ fost într'un rînd guvernator al insuleĭ revoluțiunilor. Atuncĭ reușise să restabilească ordinea și pacea, prin firea luĭ blîndă și bine-voitoare.

Djevad-Pașa este acum însă strîmtorat de admiralii, carĭ după spusa luĭ, îl împedică în acțiunea sa „bine-făcătoare“.

Inst.

Scuzele D-luĭ Stoiloff

Am publicat la vreme interviewul pe care l'a avut un ziarist de la „Lokalanzeiger“ din Berlin, cu primul-ministru al Bulgarieĭ. Am arătat atuncĭ declarațiile violente pe carĭ le-a făcut D-l Stoiloff împotriva Austrieĭ, și nu am întîrziat să adaogăm că aceste declarațiĭ nu vor putea fi primite de către guvernul Austro-Ungarieĭ.

Intr'adevăr prezicerile noastre s'aŭ realizat în totul. Austro-Ungaria nu vroĭește să permită ca primul-ministru al unuĭ stat mic ca Bulgaria să îndrăznească a o sfida pe dînsa, mare putere europeană, și așa fiind lucrurile, în ziarele oficiale austriace a și apărut o serie de notițe, ale cărora urmare nu putea să fie de cît îngenunchiarea D-luĭ Stoiloff.

*

Intr'adevăr, ziarele austriace aŭ scris maĭ întîĭ că nu cred ca D-l Stoiloff să fi zis ce scria „Lokalanzeiger“. Din partea primuluĭ ministru nu urmă niciĭ un răspuns, urmă însă unul al ziaruluĭ în cestiune. Iată textul acestuĭa:

„Cînd am primit interviewul D-luĭ Stoiloff ne-am mirat și noĭ de violența luĭ, și am întrebat telegrafic pe corespondentul nostru dacă el corespunde exact realitățeĭ. Corespondentul nostru ne-a răspuns, că el a maĭ îndulcit expresiile D-luĭ Stoiloff și că acesta s'a exprimat mult maĭ energic. In urma acestuĭ răspuns am publicat cunoscutul interview, care cu drept cuvînt a atras atențiunea Europeĭ întregĭ“.

*

După această declarație, D-l Stoiloff, prin mijlocirea *Agenției Balcanice*, găsește de cuviință să dezmintă interviewul din „Lokalanzeiger“ declarîndu-l în totul eronat. Dar de astă dată presa austriacă, inclusiv cea oficioasă, nu maĭ dădu crezare primuluĭ ministru bulgar, ci publica următorul răspuns:

„N'avem nicĭ un cuvînt ca să ne îndoim de autenticitatea interviewuluĭ din „Lokalanzeiger“. Știm de altmintrelea că corespondentuĭ acestuĭ ziar, care este și redactor al gazeteĭ oficioase din Coburg, a solicitat maĭ întîĭ un interview de la principele Ferdinand. Acesta 'l-a îndreptat la D-l Stoiloff, care n'a făcut corespondentuluĭ declarațiĭ de cît după ce se înțelesese cu monarchul săŭ. Așa fiind lucrurile, principele Bulgarieĭ este complice la cunoscutele sfidărĭ aruncate Austrieĭ de către primul săŭ ministru“...

*

Acest răspuns nu are alt scop de cît acela de a lovi în principele Ferdinand, și de a'l sili pe acesta ca să'l concedieze pe Stoiloff. Austria cere capul luĭ Stoiloff, și nu Ferdinand este omul care să se opuie cu energie... Zilele luĭ Stoiloff sînt decĭ numărate...

Bat-o pustia de gură... cîte pozne n'a făcut ea; acum răstoarnă și pe un prim-ministru.

Gal.

Sentință ungurească

Din numărul nostru de ĭerĭ, cetitoriĭ aŭ putut afla că guvernul maghiar s'a distins ĭarășĭ printr'un dintr'acele sentințĭ draconice, carĭ în tot-de-auna aŭ făcut pe ceĭ asuprițĭ ca să se îndepărteze de la calea legală.

Maĭ mulțĭ Romînĭ aŭ fost condamnațĭ la grele pedepse de închisoare și la amende marĭ pentru că aŭ convocat o conferință a alegătorilor.

In țările civilizate, dreptul de a te aduna și a dezbate cestiunĭ de interes public, este un drept sfînt consacrat de legile fundamentale.

In țara sfîntuluĭ Ștefan, numaĭ gîndul de a te aduna este considerat ceva criminal și pedepsit în modul cel maĭ aspru.

Cetitoriĭ aŭ putut vedea din tonul violent cu care primește „Tribuna“ sentința ministruluĭ maghiar, că Romînilor transilvănenĭ a început să li se sfîrșească răbdarea.

Ungurii ar face bine să se gîndească bine la urmările tiranieĭ lor. Va fi vaĭ de dînșiĭ în ziua cînd naționalitățile scoase din lege vor căuta să scape prin mijloace ce sînt în afară de lege.

Să nu uite Maghiariĭ, că adunările și comploturile secrete aŭ ruinat multe state maĭ puternice de cît Ungaria,— pe cînd istoria nu citează un singur caz în care întrunirile „publice“ să fi devenit primejdioase pentru un stat.

Inter.

De urechi!

Băĭatul maĭ mare al ilustruluĭ defunct, saŭ micul fiu al mareluĭ liberal, a făcut o nouă prostie datorită fragedeĭ sale etățĭ.

Fiind însărcinat ca să primească la Predeal pe prințesa de Coburg, băiețașul a găsit de cuviință ca să se absenteze la sosirea trenuluĭ și ast-fel prințesa a fost primită numaĭ de șeful de gară și de subalterniĭ săĭ.

Peste cincĭ minute a sosit și junele Ionel, alergînd tot într'un suflet și făcînd tot felul de închinăciunĭ înaintea prințeseĭ, însă aceasta, foarte indignată de lipsa de condeșcendență ce i s'a arătat, a trecut înainte fără a da nicĭ o atențiune ministruluĭ nostru, fără a-ĭ arunca nicĭ măcar o privire.

Iar Ionel gudurîndu-se și ploconindu-se alerga în urmă ținîndu-se ca un cățeluș de poala prințeseĭ.

Un martor ocular al acesteĭ întîmplărĭ ne spunea că n'a văzut pe un ministru într'o situație maĭ penibilă și maĭ umilită.

Stop.

CHEIUL DIMBOVIȚEI

Văzut din etajul al doilea

Dimineața. — Peste zi. — Seara

Dimineața

Incă n'a apărut crepusculul și vĭeața începe să se manifesteze pe cheiul lung și frumos al Dîmbovițeĭ. De la abatoriul de vite, căruțele încărcate cu cărnurĭ și cu piĭcĭ de boĭ, vițeĭ, vacĭ, o ĭaŭ în goană spre hala Ghica. E un bubuit îngrozitor. Pămîntul se cutremură și se zguduĭe tot văzduhul. Locuitoriĭ ceĭ noĭ pe pe cheĭ înjură de mama foculuĭ și le pare răŭ, că s'aŭ mutat p'aci. Aĭ vechĭ dorm de nicĭ nu simt revoluția ce e pe afară și zgomotul turbat produs de fuga repede a căruțelor. E chestie de obișnuință. Geamurile de la fereastra, unde staŭ acuma singuratec, se hîțîne într'o parte și într'alta, par'că ar voi să se zmulgă. Urmează cît va timp o mică pauză, auzindu-se totușĭ în depărtare un ecoŭ lung, lung și sacadat. Apoĭ furia reîncepe din noŭ. Pîrrrrrac, pîrrrrrac, prac, prac, prac. O parte din pĭelea jupuită a vitelor atîrnă în afară de căruțe; picioarele fără vĭeață fîlfîie și se bălăbănesc între roatele mîniate, carĭ urlă și prăpădesc tot ce se găsește subt ele. Un șir numeros de cadavre se perindează în fugă. Atila, vine Atila să ne contropească. Ce fiorĭ îțĭ produce acest aspect lugubru!

Incet-încet se ivește în fund o lumină neagră— albicioasă, care se mărește din ce în ce și devine maĭ distinctă. Bunăziua! Sosesc olteniĭ cu coșurile pline de fructe. Cum îmĭ escită pofta și cît așĭ sări jos de-aci din etajul al II, ca să pot gusta din eĭ! Racoarea diminețeĭ te pătrunde. Capețĭ o nouă cantitate de energie și par'că vĭeața e maĭ dulce. Lucrătoriĭ o pornesc cu mînile în buzunar spre atelierele lor. Acum începe adevărata vĭeață. Oameniĭ se duc să deschiză prăvăliile; cucoanele urmate de slujnice, pleacă în piață să tîrguĭască, fetele cu o umbrelă saŭ cu cîte-un pachețel în mînă, ușurele și cu figura veselă, se îndreaptă spre magazinele saŭ fabricele unde lucrează; copiĭ, în spate cu cîte un ghiozdănel, se duc spre pușcăria poreclită „școala“ în care maĭ mulțĭ profesorĭ pedanțĭ și ridiculĭ le vor încărca mintea cu ideĭ vechĭ, în loc să le deschidă perspective nouĭ. Tinerĭ îmbrăcațĭ „maĭ cu skepsis“ îșĭ flutură nasul în vînt. La pod s'a așezat un simigiŭ, care tentează, cu gogoșile luĭ, stomacurile oamenilor.

Muncă, muncă, muncă. Ce armată de muncitorĭ, fie-care soldat muncind în felul luĭ! Un contrast teribil între începutul diminețeĭ și sfîrșitul eĭ!

Peste zi

Prinsă între 2 zidurĭ de pĭeatră, Dîmbovița îșĭ urmează liniștită cursul eĭ regulat.

De o parte și de alta se întind 2 paturĭ nesfîrșite de ĭarbă.

In fața mea zăresc perspectiva unuĭ sfert de Bucureștĭ. Un amestec colosal de coperișurĭ sucite în toate direcțiunile. Edificiile cu vîrfurĭ înalte le precisez imediat. Iată înainte biserica sf. Gheorghe, turnul Bărățieĭ, Curtea Veche, spitalul Colțea, templul izraelit, etc. La stînga spitalul Brîncovenesc, hala Ghica, băile populare piața cu zarzavaturĭ, hotelul Central, etc. La dreapta turnul anti deluvianeĭ biserici Bucur, morga, coșurĭ de fabricĭ, gara serviciuluĭ de salubritate, cazarma măturătorilor. La spate... o odăiță mică.

După prînz un incident. Imĭ fumam în liniște o țigară vîrîtă într'un ciubuc (dec, gust oriental), pe care l cumpărasem cu 20 de banĭ la o ceainerie. O isprăvesc și arunc restul jos. Peste vre-o 2 minute (nu pot să precizez bine) mă pomenesc, că un domn înalt și de o slăbiciune extra-ordinară, cu un demi-jobon în cap, se repede în odae și începe să țipe în nemțește și să facă gură. Auzĭ, îĭ lovisem demi-jobenul cu mucul de țigară. Caut să-l conving logicește, că n'am făcut'o din'adins, cu intenție, ci din greșeală. Nu pricepe, se adresează uneĭ vecine:

— „Vas heist das“: d'adins? „vas heist das“: d'adins?

Maĭ gesticulează puțin și apoĭ se retrage cu demnitate văzînd, că nu ne înțelegem.

Eĭ, poznă! Cearta asta m'a împedicat să văd doĭ amorezĭ, carĭ se plimbaŭ la braț pe cheiul Dîmbovițeĭ. Aci e unul din locurile de întîlnire ale îndrăgostiților.

Ferice de eĭ, nu de mine, care m'am cocoțat icĭ sus, ca să meditez asupra impresieĭ, ce-țĭ face cheiul Dîmbovițeĭ la etajul „al doilea“!

Soarele a atacat uliciĭ de la maidanul de peste drum. Se văd trîntite acolo cărămizĭ, scîndurĭ, ușĭ cu geamurĭ, lemne, butoaĭe; ĭar în mijloc o căsuță cu un acoperiș de zdrențe de lemne: ci-că'ĭ biuroul antreprenoruluĭ.—Trec diligențe cu călătorĭ spre Oltenița, Budeștĭ, etc.— Oltenĭ cu coșurile goale se duc acasă. Se apropie seara. Un cîine urmărește o cățea și ĭ face declarațiĭ de dragoste.— Sună, sună, ce sunet puternic! Trece tramvaiul pe pod. Șinele înșirate de-a-

lungul podului îţĭ procură, aci sus, senzaţiea, pe care o aĭ cînd vezĭ şinele de pe podurile gărilor. O ceată de copiĭ face gălăgie şi vaĭet din cauza unuĭ zmeŭ, pe care vrea să-l înalţe.

Maĭ se iscă şi certurĭ şi bătăĭ. — In depărtare oamenĭ, oamenĭ, oamenĭ.

In total, impresia, pe care o simţĭ, cînd te uiţĭ printr'un ochean într'o panoramă de bîlciŭ şi vezĭ un tabloŭ, în care mişună oamenĭ, trec căruţe, tramvaiurĭ şi trăsurĭ, etc, şi în fund saŭ la mijloc un edificiŭ mare.

Asta la etagiul al doilea! Dar dacă s'ar fi găsit pe cheiul Dîmboviţeĭ case cu maĭ multe etage, cum se află în oraşele marĭ din Occident, care ar fi fost impresiea ce aşĭ fi simţit dacă m'aşĭ fi uitat peste Bucureştĭ din ultimul etagiŭ?

Seara

Lămpile presărate pe întinsul cheiuluĭ aŭ înfăţişarea unuĭ şir lung de păsărĭ cu aripile întinse; tremurăturile flacăreĭ par'că sînt un început de zbor.

Din Dîmboviţa se înalţă un zgomot imens: ţipete, chemărĭ, înjurăturĭ... S'a început scăldatul. Jandarmiĭ, carĭ pînă acum păzeaŭ... apa, (probabil să nu fugă, — spirit banal, dar de ce nu m'aşĭ servi şi eŭ de spirite de astea, cînd toată lumea se slujeşte de ele?—) aŭ plecat. Rîul acum e plin de vitalitate, curge maĭ cu putere îmboldit de atîtea corpurĭ viĭ.

Printre pomiĭ de pe cheĭŭ, un vînt suflă şi-ĭ apleacă pe toţĭ în aceĭaşĭ parte. Ce aer dulce! Incet încet se face linişte, numaĭ ce arboriĭ maĭ vorbesc între eĭ, azvîrlind la pămînt din cînd în cînd cîte-o frunză răzleaţă.

Pe la 11 noaptea societatea barometrică îşĭ deschide şedinţa. Dar ce şedinţă furtunoasă şi aromatică! Imediat după ce se închide şedinţa, îşĭ fac apariţiea Sîrbiĭ cu zarzavaturĭ, pătlăgele roşiĭ, vinete... Urmează în urmă căruţele numeroase cu pepenĭ, căruţe, carĭ se înşiră pe două rîndurĭ, pe cînd ţăraniĭ, carĭ le-aŭ condus, se culcă de alungul trotuarelor saŭ în cărcĭuma din colţ.

Apoĭ tăcere...

N.

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(*Din coresp. luĭ Chiţib. către cititoarele sale*)

Cinstea

Tu îmĭ scriĭ, Aluto, următorul scurt bilet: „In locul tăŭ eŭ aşĭ răspunde aceleĭ femeĭ numaĭ atîta: D-na mea, nu eştĭ niciĭ inteligentă, nicĭ cinstită. Asta ar ajunge“.

De care femeĭe vorbeştĭ tu? De femeia adulteră care nu poate rezista tentaţiuneĭ adulteruluĭ, orĭ de'aceea care a căzut prada prestigiuluĭ uniformeĭ?

Intr'un caz saŭ altul, e vorba de „cinste“ şi în această privinţă tu parĭ a fi victima unor minciunĭ convenţionale prea ruginite.

Ce e o femeĭe cinstită saŭ necinstită? Maĭ întîĭ de toate cred că eştĭ de aceeaşĭ părere cu mine, că monogamia este o simplă ficţiune. Omul saŭ femeĭa, putînd să iubească de maĭ multe orĭ, fie chiar numaĭ în chip brutal, este uşor de înţeles şi de ĭertat femeĭa care fiind măritată, se uită şi la alt bărbat. E o lege firească care te împinge spre nouĭ senzaţiunĭ, lege căreĭa una ca tine poate să reziste victorioasă, ĭar pe alta o înfrînge sub a-tot-puternicia eĭ. Pentru ce am avea noĭ dispreţ pentru aceste victime ale amoruluĭ? Lucrul este aşa de adevărat şi aşa de convenţional că această noţiune a moraluluĭ şi imoraluluĭ variază după popoare şi după timpurĭ. Adulterul la unele popoare nu este de loc un păcat, e ceva natural şi dacă ne ducem în noaptea timpurilor istorice şi anti-istorice cîte nu învăţăm în această privinţă! Citeam maĭ zilele trecute notiţele de călătorie în Abisinia ale principeluĭ d'Orléans. In una din ele găsesc un curios obiceiŭ abisinian în ceea-ce priveşte „adulterul legal“:

Un bărbat rîvneşte la o femeĭe măritată, îĭ trimite darurĭ şi-ĭ face curte. Dacă le primeşte, aceasta însemnează că soţul trebuĭe să admită şi el aceasta. Dacă face gură, se adună consiliul notabililor şi femeĭa este întrebată dacă dînsa consimte. De ea zice da, se fac bărbatuluĭ treĭ somaţiunĭ respectuoase şi apoĭ i se trage pe de-asupra şi o bătaie. După aceasta el trebuĭe să se supună.

Am putea cita sute de exemple asupra chipuluĭ cum variază moralul şi imoralul, dreptul şi nedreptul, frumosul şi urîtul.

In cestiunea cinsteĭ conjugale, să nu judecăm dar lucrurile după obiceĭurile şi prejudiţiile de azĭ şi după făţărnicia lor. Maĭ ales nu trebuĭe de osîndit nimenĭ cînd ascultă uneĭ puterĭ fireştĭ. Acest sfat ni-l dă şi Victor Hugo în celebrul săŭ vers:

Oh! n'insultez jamais une femme qui tombe

şi e ciudat lucru că o femeĭe inteligentă ca tine să judece lucrurile atît de la suprafaţă şi cu prejudecăţile banale ale lumeĭ.

Cît despre cestiunea munteluĭ, n'am priceput nimic. Explică-mĭ şi te voĭ lumina, de voĭ şti şi eŭ.

Chiţibuş.

CRONICA

Precocitate

Interlaken, 23 Iulie.

Am rîs mult aseară citind într'un ziar elveţian un fapt nostim întîmplat în America, ţara minunilor.

Un tînăr gentleman de... opt anĭ a răpit o tînără miss de şapte anĭ.

Se iubeaŭ mult.

Pe el îl chĭema William Butler şi pe ea Suzana Boyd şi oftaŭ după momentele cînd eraŭ să se logodească.

Părinţiĭ—bine înţeles — rîdeaŭ de eĭ.

Intr'o seară William îşĭ răpi iubita.

Pĭeri cu ea în pădurile stufoase dinprejurul satuluĭ Clarksburg de unde sînt.

Acolo trăiră o săptămînă.

Se hrăniră cu plante sălbatece ca Robinson.

Se culcară într'o colibă părăsită.

Aŭ fost găsiţĭ zilele trecute murind de foame şi de oboseală.

Aŭ fost aduşĭ acasă de urechĭ.

Istoria în sine e foarte veselă. Cine se poate gîndi, fără să rîdă, la fuga lor din amor şi la întoarcerea acasă, aduşĭ de urechĭ, după ce tremuraseră de frică în pădure?

Aci este însă alt-ceva: e precocitea, e dezvoltarea pretimpurie a unor simţirĭ, a inteligenţeĭ, care, în sfîrşitul de veac în care trăim, începe a fi aşa de deasă.

Precocitatea— îmĭ pare —ar putea şi ar trebui utilizată. In arte, în industrie ea e o resursă preţioasă pentru cine ştie a se folosi de ea.

In toate ţările copiĭ sînt precocĭ; aşa e şi la noĭ şi încă poate maĭ mult de cît aiurea.

Aşĭ face cărţĭ întregĭ dacă aşĭ culege cuvintele pline de judecată serioasă saŭ hazlie a copiilor ce avem în familiile noastre.

De sigur, faptul de maĭ sus e rar, e poate chiar... prea american, dar nu e maĭ puţin adevărat că precocitatea există şi că, —după cum ziseĭ— bine călăuzită poate face bine şi poate aduce folos.

Radu Prelea.

Din Tîrgovişte

(Corespondenţă part. a „Adevĕrulu„)

Doĭ îndrăgostiţĭ. — Cursa şi bătaia

In noaptea de 28—29, în mijlocul oraşuluĭ, la locuinţa ovreiuluĭ Ast, a fost crunt bătut un sergent de la muzica militară.

Iată ce am aflat în această privinţă a doua zi:

De mult sergentul Berbecu întreţinea relaţiunĭ amoroase cu fata ovreiuluĭ Ast care-l iubea la nebunie. Dar fanaticiĭ părinţĭ ovreĭ nu puteaŭ consimţi cu nicĭ un preţ la unirea feteĭ lor cu un creştin; fata însă în multe rîndurĭ fugea la iubitul eĭ, pînă cînd Ast a închis-o cu lacătul într'o cămară, unde-ĭ servea şi o mîncare foarte puţin copioasă.

Fata însă nu dispera şi perzista în hotărîrea eĭ.

Cursa şi bătaia

Atuncĭ tatăl feteĭ, în înţelegere cu maĭ mulţĭ ovreĭ, spuse fiiceĭ sale să scrie luĭ Berbecu să vie să se înţeleagă cu el ca să-ĭ dea fata.

Ea, bucuroasă, nebănuind nicĭ o cursă, scrise iubituluĭ, care în noaptea de 28 spre 29 Iulie veni vesel şi iubitor să se înţeleagă.

Dar, cum intră în casă, Ast, cu alţĭ tovarăşĭ, punîndu-ĭ un sac în cap, îl luară la bătaĭe cu ciomegele şi pînă să vie poliţia îl pisară în aşa stare că nu se ştie de va scăpa teafăr. In vremea bătăĭeĭ luĭ Berbecu, fata, disperată, ţipă: „ajutor! nu-l omorîţĭ, vroĭ să-l ĭaŭ de bărbat“.

Victima a fost transportată la spital, iar ovreiĭ la arestul poliţieĭ.

Parchetul anchetează.

Coresp.

Un bucureştean pe zi

Al. Constantinescu

Avocatul Credituluĭ funciar rural, are porecla puţin reverenţioasă de „Porcul“. Cum şi prin ce împrejurare tovarăşul luĭ sfîntul Antoniu a fost încarnat în secretarul Senatuluĭ, nu putem şti. Probabil că înfăţişarea luĭ rotundă ĭ-a jucat acest renghiŭ. Destul e că atuncĭ cînd e vorba de dînsul, în tot-d'a-una se aud următoarele cuvinte:

— Constantinescu! Care? Porcul?

Om jovial, prieten bun, nu are de cît amicĭ şi nu se ceartă cu nimenĭ. Odată, astă ĭarnă, cuconu Petrache Grădişteanu, l'a provocat la duel. Cum e om de înţelegere, lucrurile s'aŭ aranjat, maĭ ales că sfîntul Ignat nu sosise încă.

Per.

FEL DE FEL

Un ofiţer sinucis.—Locotenentul marineĭ prusace, Keller, s'a sinucis într'un hotel din Viena. Locotenentul se afla de cîte-va săptămînĭ în călătorie de plăcere. La 14 Iunie venise la Viena, unde viaţa îĭ plăcu aşa de mult, în cît de unde hotărîse să rămînă numaĭ cîte-va săptămînĭ, rămase cîte va lunĭ. Intr'un stabiliment de petrecere făcu cunoştinţă uneĭ fete care ocupa slujba de chelneriţă. Cu aceasta legă relaţiunĭ intime, şi, deşi Keller avea banĭ asupra sa, din pricina vieţeĭ costisitoare pe care o ducea, fondurile se epuizară repede. Un cont de 70 fiorinĭ pe care'l prezintase hotelierul locotenentul nu putu să'l plătească. Văzîndu-se într'o aşa încurcătură, Keller se sinucise. In scrisoarea lăsată de dînsul, el cere printre altele, ca să i se facă autopsia şi să se constate dacă nu suferea de hipertrofie a inimeĭ.

*

Parisul contra—imoralităţiĭ. Pare cam curios titlul, de vreme ce Parisul e astă-zĭ în deobşte considerat ca metropolă a imoralităţiĭ. Dar e aşa. Poliţia din Paris a confiscat, precum se anunţă, o mulţime de portrete picante ale faimoaseĭ aventuriere Clara Ward, fosta prinţesă Chimay,—şi aceasta din motive de moralitate. In urmare Rigó Iancsi a cam perdut din veniturĭ, pentru-că o parte a preţuluĭ portretelor o încasa iubita luĭ, care de regulă îĭ dădea luĭ aceştĭ banĭ. Curios e, că în Viena, care nu fără cuvînt e considerată ca superioară Parisuluĭ în chestiĭ de moralitate,— portretele acestea picante se vînd sub ochiĭ poliţieĭ.

*

Săraciĭ la Nizza.—Pentru a înlesni şi celor săracĭ, carĭ aŭ nevoe de a se transporta la Nizza, locuirea într'această staţiune, societatea patriotică a femeilor a înfiinţat un fel de ospiciŭ în care supuşiĭ germanĭ pot trăi cu preţurĭ foarte reduse. Ospiciul german din Nizza e deschis de la 1 Noembrie pînă la 1 Maiŭ s. n. In ĭarna trecută ospiciul a fost vizitat de 25 persoane; 15 femeĭ şi 10 bărbaţĭ.

Lamwda

DIN BOTOŞANI

(Corespondenţă particulară a „Adevĕruluĭ“)

Politica locală.— Impăcarea junimisto-conservatoare.— Diverse

Politica locală

Toate grupările politice din ţara romînească aŭ în oraşul nostru reprezentanţiĭ ceĭ maĭ de valoare şi pot în vreme de restrişte să se manifesteze maĭ mult saŭ maĭ puţin glorios. Toţĭ aceştĭ reprezentanţĭ caută să scoată capul la iveală şi să dovedească la cea maĭ mică împrejurare că în nordul Moldoveĭ exiztă de fie-care grup partizanĭ viguroşĭ şi plinĭ de viaţă.

Dintre toate aceste grupurĭ se credea la un moment dat că junimiştiĭ şi conservatoriĭ sînt maĭ bine reprezentaţĭ, cu vremea însă s'a dovedit că din toate grupările n'aŭ rămas de cît 4—5 partizanĭ carĭ ţipă şi răcnesc la centru cu scop de a întuneca realitatea, de a mistifica adevărul.

Ca să dovedim că în Botoşanĭ aŭ exiztat aproape toate grupările noastre politice şi că aceste grupărĭ eraŭ foarte serioase, putem aminti că în oraşul nostru s'a declarat, astă ĭarnă, cu prilejul unor alegerĭ parţiale, prima dezbinare între junimiştĭ şi conservatorĭ şi că din acea clipă aŭ izvorît două ziare: unul junimist „Prutul“ şi altul conservator-radical „Steagul“ carĭ aŭ dus o luptă de polemică aproape de şase lunĭ şi carĭ îşĭ trimeteaŭ săgeţile cele maĭ otrăvite.

Impăcarea junimisto-conservatoare

Acum în urmă aceste două grupărĭ reacţionare, obosite şi amărîte pînă în adîncul sufletuluĭ de atîta dezbinare şi maĭ ales de atîta opoziţie făcută chiar în sînul partiduluĭ, s'aŭ hotărît să se împace şi să înceapă o luptă comună în contra liberalilor. In acest scop ziarul junimist „Prutul“ a încetat să maĭ apară, ĭar redactoriĭ de la ziarul conservator „Steagul“ s'aŭ retras odată cu încetarea ziaruluĭ „Prutul“. Şi dacă astă-zĭ „Steagul“ maĭ apare, se datoreşte numaĭ D-luĭ Buzoianu.

In cît priveşte organizarea acestor două grupurĭ, zilele acestea s'aŭ întîlnit parte dintre fruntaşiĭ junimiştĭ şi conservatorĭ, ca Silion, Boldur, Jean Miclescu, Canănău, Ganea, etc., şi aŭ luat hotărîrea ca la 1 Septembrie să scoată o gazetă locală şi odată cu această gazetă să înceapă o campanie înverşunată contra liberalilor.

Diverse

Zilele acestea primăria a început cu dărîmarea caselor trecute printre baratce.

Această întîrziere şi îngăduire a proprietarilor, fără îndoĭală alegătorĭ în col. I, nu ĭeste de ĭertat, căcĭ nu se poate admite să fie act generos de a lăsa nişte case „în centrul tîrguluĭ“ ale căror şandramale de şindrilă sînt carbonizate şi prefăcute în ĭască şi carĭ la cea maĭ slabă scînteĭe poate produce nenorocirile cele maĭ marĭ.

Asupra acesteĭ chestiunĭ promitem a reveni.

Alexie.

OFICIALE

Monitorul oficial de erĭ publică următoarele numirĭ, confirmărĭ şi permutărĭ în funcţiunĭ: D. Carol Davila, licenţiat în ştinţele fizico-chimice al universităţeĭ din Paris şi absolvent al şcoaleĭ politechnice din Franţa, se numeşte, pe ziua de 1 August 1897, în postul de şef-chimist şi petrograf la laboratorul serviciuluĭ minelor din administraţia centrală a ministeruluĭ domeniilor; D. Victor Anestin, bacalaureat, se numeşte pe ziua de 1 August 1897 în postul de copist la diviziunea agricultureĭ din administraţia centrală a ministeruluĭ de domeniĭ, în locul D-luĭ N. C. Panaitescu; D. Ioan Grigorescu este confirmat în funcţiunea de comisar poliţienesc în urbea Tîrgu-Frumos, jud. Iaşĭ, în locul vacant; D. Ghiţă Petrovicĭ este confirmat în funcţiunea de comisar poliţienesc în urbea Mihăilenĭ, jud. Dorohoĭ, în locul D-luĭ Gheorghe Olărescu, demisionat; D. N. Georgescu este confirmat în funcţiunea de sub-comisar poliţienesc în oraşul Piteştĭ, jud. Argeş, în locul D-luĭ Dumitru Enăchescu; D. Ştefan Petrescu este confirmat în funcţiunea de ofiţer-ajutor al comandantuluĭ sergenţilor poliţieneştĭ din oraşul Tulcea, jud. Tulcea, în locul D-luĭ N. Ichim, demisionat; D. Gheorghe I. Şendrea este confirmat în funcţiunea de sub-comisar poliţienesc cl. I în oraşul Huşĭ, jud. Fălciŭ, în locul D-luĭ Costachi Pintiliescu, demisionat; D. Leon Dinescu este confirmat în funcţia de registrator-archivar-copist la sub-prefectura plaiuluĭ Lovişt a, jud. Argeş, în locul vacant; D. Graţian Zamfirescu, actual registrator-archivar-copist al sub-prefectureĭ plăşeĭ Herţa, jud. Dorohoĭ şi D. Gheorghe Hîpîianu, actual registrator-archivar-copist al sub-prefectureĭ plăşeĭ Başeŭ, acel jud., sînt transferaţĭ, în interes de serviciŭ, unul în locul altuĭa.

DIN PUCIOASA

(Corespondenţă part. a „Adevĕruluĭ“)

Chefuĭ unuĭ poliţaiŭ.—Intervenţia unuĭ jandarm.—Muşamaua.

Pucioasa!... Frumoasă staţiune balneară, frumos bîlciul ce se face de Sf. Pantelimon, bună pucioasă, dar pe toate le întrece ţuica sublimă şi incomparabilă a aceste localităţĭ. Ţuica asta face minunĭ! Să vedeţĭ.

Printre nenumăraţiĭ vizitatorĭ aĭ bîlciuluĭ de la 27 Iulie era şi poliţaiul urbeĭ Tîrgovişte, care venise cu balaurul fumegînd printre dealurĭ şi văĭ, să petreacă o zi departe de neliniştea oraşuluĭ.

Petrecuse omul ziua întreagă, dar nu era de ajuns. Cum s'a înoptat, a intrat într'o circiumioară şi, dăĭ cu vin, dăĭ cu ţuică, maĭ întîlnindu-se şi cu nea Ţuică din localitate, ĭ-aŭ apucat ceasurile 11 cu lăutarĭ şi zgomot.

*

Conform regulamentuluĭ băilor, nu e permis lăutarilor să cînte saŭ particularilor să facă zgomot de la această oră înainte. Dar poliţaiul nostru nu vrea să ştie de regulamente şi ţragea înainte.

Atuncĭ un jandarm rural îşĭ face datoria, rugînd pe D-nul I. Cimpeanu, poliţaiul cu pricina, să dea ordin lăutarilor să înceteze; fără nicĭ o vorbă însă, poliţaiul, insultat în favor, aplică Constituţia poliţienească bietuluĭ jandarm, care cu tot exerciţiul funcţiuneĭ, se zăpăcise. Apoĭ alergă să reclame subprefectuluĭ.

*

Iată un poliţaĭ model, care bate funcţionariĭ carĭ îşĭ fac datoria. Fapta e destul de gravă şi credem că s'a reclamat procuroruluĭ. Dar, cum colecţiviştiĭ din Tîrgovişte aŭ destulă muşama în prăvăliile lor, sîntem siguri că nu vor întîrzia un moment s'o întindă şi peste această lipsă de respect a unuĭ funcţionar către autoritate.

Coresp.

Litere-Arte-Ştiinţe

La Bruxelles se ţine acum congresul inter-parlamentar pentru arbitragiŭ şi pace. Congresul a fost salutat de către ministrul de externe al Belgieĭ, Favereau. Beernaert a deschis congresul, apoĭ aŭ vorbit preşedinţiĭ grupurilor naţionale: Max Hirsch din Germania; M. Stanhope din Anglia; Baronul Pirquet din Austria; Baeyer din Danemarca; Marcoartu din Spania; Barrows din Statele Unite şi Frederic Passy din Francia. Din partea Romînieĭ a vorbit D. Petre Grădişteanu.

*

La 1 August s. n. s'a deschis la Bruxelles congresul internaţional al advocaţilor. Sînt reprezentate 22 ţărĭ europene. Austria lipseşte. Scopul congresuluĭ e să se înfiinţeze o „reuniune universală a advocaţilor“, în scop de a apăra dreptul, cu deosebire pentru ceĭ săracĭ. Consiliul comunal a făcut oaspeţilor o primire splendidă. Congresul se va termina cu o frumoasă serie de serbărĭ.

*

La Buda-Pesta a încetat din viaţă renumitul chirurg şi profesor al universităţeĭ din acel oraş, d-rul Iosif Kovacĭ. Moartea mareluĭ chirurg a produs o adîncă impresie în cercurile medicale din întreaga lume. Kovacĭ se distinsese prin scrierile şi operaţiunile sale. El se bucura de o reputaţie universală, şi moartea sa înseamnă o perdere reală pentru ştiinţa medicală.

Plîngerĭ

Pavagiul Andreĭ Curtolo ni se plînge că secretarul general al direcţiuneĭ căilor ferate ĭ-a reţinut din plata lucruluĭ cu care 'l însărcinase suma de 5 leĭ. Andreĭ Curtolo fiind un om sărac şi neavînd alt mijloc de traiŭ de cît munca propriilor sale mînĭ, ar face bine D. Marculescu, secretarul direcţieĭ c. f., să nu se lăcomească la ceĭ 5 leĭ aĭ nenorocituluĭ pomenit, maĭ ales că D-sa n'a avut nimic de reproşat pentru lucrul săvîrşit de acesta.

*

Primim maĭ multe plîngerĭ contra abuzuluĭ ce se practică la direcţia c. f. cu procesele-verbale de sechestre înfiinţate de instanţele judecătoreştĭ. Aşa, pe cînd toate autorităţile înapoiază imediat ast-fel de procese-verbale loculuĭ competinte pentru a nu lăsa în suferinţă mersul judiciar, direcţia c. f. găseşte de cuviinţă să le lase să se răcească, dacă nu maĭ curînd le doseşte cu anume intenţie. Cu chipul acesta judecătoriile sînt nevoite a amîna mereŭ pronunţarea validarilor, ĭar slujbaşiĭ înecaţĭ în datoriĭ, profitînd de încurcăturile ce domnesc în registratura din direcţia c. f., sustrag sechestrele neplăcute. Avis decĭ celor în drept.

*

D. avocat Nicu Mihăilescu, din R.-Sărat, ne adresează o scrisoare prin care ni se plînge contra moduluĭ cum mediciul veterinar Bouleanu, din acel oraş, ştie să-şĭ îndeplinească datoria. Acest medic, spune D. Mihăilescu, se găseşte într'o vecînică stare de beţie şi nu se sfieşte a insulta pe orĭ-care are nenorocirea de a'ĭ ieşi în cale. Atragem atenţia direcţieĭ generale a serviciuluĭ sanitar cît şi D-luĭ ministru de interne şi îĭ rugăm să orînduĭască o anchetă constatătoare de cele scrise maĭ sus.

Din Ploeştĭ

(Corespondenţă particul. a „Adevĕruluĭ“)

Preot model. — Treĭ indivizĭ sperjurĭ.

Avem din nenorocire în oraşul nostru un preot cu desăvîrşire incorect. Şi pentru ca publicul să-l cunoască îĭ vom zice preotul Preda. Faptele incorecte comise de acest individ sînt numeroase şi vom căuta a dezveli unele din ele pentru ca publicul să ştie ce speţă de individ este acest prea sfînt.

Aşa, între altele, părintele Preda s'a unit cu alţĭ treĭ indivizĭ de aci — Iordache, Bărbulescu şi Mărunţeanu—şi a jurat fals înaintea Curţeĭ de apel, nenorocind cu chipul acesta pe o biată femeĭe cu care avea o daraveră ce trebuĭa să se tranşeze în faţa judecăţeĭ.

Aşa dar, cînd un preot comite astfel de fapte şi cînd pe de-asupra nu se sinchiseşte nicĭ cît îĭ negru sub unghie ca să-şĭ facă complicĭ pe nişte martorĭ de ocazie şi oamenĭ de carĭ orĭ-ce persoană cinstită se fereşte cu dezgust, maĭ poate cine-va să se îndoĭască de buna credinţă a părinteluĭ Preda?...

De sigur că nu.

De aceea şi eŭ, fără a maĭ enumera şi alte fapte de ale preotuluĭ Preda, mă grăbesc să-l daŭ în vileag pentru ca să-l cunoască orĭ-cine şi să se ferească de el.

*

FOIŢA ZIARULUI ADEVĔRUL

75

VALSUL BARBAŢILOR

Partea a treĭa

CAP. I

Apropierea fortuneĭ

Două-zecĭ de anĭ aŭ fost de ajuns pentru a ridica pe acest om atît de sus, chiar maĭ sus de cît el însişĭ!...

Nu hasardul adusese aceaste întîlnire, nu hasardul înpinsese pe Joltran în acest colţ perdut din Ardennes; ci ideĭa fixă de răzbunare, atît de puternic exprimată, altă dată, adusese pe Joltran în aceste locurĭ.

— Eĭ bine, mă voĭ apăra, murmură mizerabilul.

Cu toate acestea se întoarse acasă foarte tulburat. Rămase trist şi preocupat.

El nu cunoştea proĭectele rivaluluĭ săŭ. Ghicea numaĭ, că aceste proĭecte aŭ îndreptate în contra luĭ şi aceasta era destul.

La început cît-va timp, nimic în aparenţă nu părea că justifică temerele sale.

Aceasta nu începu de cît, din ziua cînd Thomeret se văzu de o dată părăsit de ceĭ maĭ bunĭ lucrătorĭ aĭ săĭ.

Trebui să recurgă la lucrătoriĭ din Belgia; dar pe carĭ nu 'ĭ putu aduce de cît cu un salar foarte ridicat.

Aceasta fu prima lovitură adusă sticlărieĭ după care urmară şi altele; avu o perdere simţită şi începu să vadă foarte bine ruina spre care mergea fabrica.

Ast-fel stăteaŭ lucrurile, cînd se primi din Senegal telegramele care anunţaŭ pe cele două familiĭ duşmane, întoarcerea luĭ Filip şi a luĭ Gilbert.

Trecură 15 zile.

Fie-care din cele două mame, la Val-Dieu şi la Malavisé, număraŭ cu mare nerăbdare minutele carĭ le separaŭ de momentul fericit, cînd aveaŭ să 'şĭ îmbrăţişeze copiiĭ.

Sabina n'avea de cît această fericire pe lume:

Gilbert al eĭ.

In această singurătate care umpluse viaţa sa, în mijlocul întristărilor sale, suvenirurilor sale, regretelor sale pentru copilul perdut, un singur surîs luminase umbrele doliuluĭ săŭ: surîsul copiluluĭ adoptat.

Ţinută în afară de afacerile şi exiztenţa bărbatuluĭ săŭ, nu putea să ghicească preocupaţiunile sale, şi temerile ce'ĭ inspira luĭ, restabilirea sticlărieĭ de la Monthermé.

Cele două femeĭ se văzuseră de maĭ multe orĭ.

Nimenea nu le presintaseră una alteĭa şi cu toate acestea o simpatie le atrăgea una către alta, ca şi cum ar fi simţit instinctiv, că în trecutul lor aveaŭ un punct comun de suferinţă. Mamele, pretutindenea, se înţeleg numaĭ printr'o privire şi maĭ ales acele carĭ aŭ suferit în maternitatea lor.

Ele nu fuseseră prezentate una alteĭa, abĭa se cunoşteaŭ din vedere şi cu toate astea, tot d'a-una cînd se întîlneaŭ, schimbaŭ cîte o privire, aproape un surîs de atenţie.

Sabina avea etatea Jennyeĭ, dar părea maĭ bătrînă.

Părul săŭ, odinioară aşa de negru, acum era cenuşiu. Prea multe durerĭ, fără nicĭ o mîngăĭere, care uşurează, se îngrămădiseră pe această frumoasă frunte. Ea se curba, acum dupa curgerea atîtor lacrimĭ şi nu s'ar fi iluminat de cît dacă Gilbert ar fi fost acolo, dar Gilbert fugise, ingratul, foarte departe...

Filip şi Gilbert, fiind-că scopul voĭajuluĭ lor era acelaş, nu s'aŭ despărţit de loc.

Eĭ trebuĭaŭ să sosească împreună la gara din Monthermé.

Şi din Paris telegrafiară ora sosireĭ.

Cele două mame fură la gară în acelaş timp. Bucuria se citea în ochiĭ lor. Un aer de fericire nesfîrşită, o rază de tandreţă divină se vedea pe feţele şi în mişcările amîndurora.

Blanşa care adora pe fratele săŭ însoţise pe Jenny.

Thomeret nu avea pentru Gilbert de cît o indiferenţă tolerantă şi nicĭ nu găsise de cuviinţă să se deranjeze pentru a veni la gară.

Cît despre Joltran, plecat de 3 zile în Belgia, el nu ştia despre întoarcerea fiuluĭ Jennyeĭ.

La gară cele două femeĭ se salutară.

Apoĭ, de o dată, Sabina, ca şi cum nu maĭ putea să 'şĭ ascunză bucuria sa, zise Jennyeĭ cu un aer naiv şi cu o voce tremurătoare:

— Oh! doamnă! cît sînt de fericită!! în curînd am să revăd pe copilul meŭ!

— Şi eŭ asemenea, doamnă, zise cu blîndeţe Jenny, şi eŭ asemenea sînt fericită şi eŭ pricep fericirea d-voastră, căcĭ şi eŭ în curînd am să 'mĭ revăd fiul!!

— Al meŭ e ofiţer, doamnă; voise să meargă în Sudan, în mijlocul aventurilor, oboselilor şi miilor de pericole.

— Al meŭ e sub ofiţer de infanterie de marină, doamnă, şi el a fost în Sudan, împărtăşind poate aceleaşĭ pericole.

— D-zeŭ e bun că ni'ĭ trimete sănătoşĭ şi scăpaţĭ.

— Da, D-zeŭ e bun...

— Pe al meŭ îl chĭamă Gilbert...

— Şi pe al meŭ, Filip...

Ele tăcură. Se preumblaŭ cu Blanşa, aşteptînd sosirea trenuluĭ, cu ochiĭ ficşĭ către gura neagră a tuneluluĭ ce preceda staţiunea. Jenny privea une orĭ pe Sabina şi regreta că o femeĭa unuĭ mizerabil.

De o dată Sabina, ca şi împinsă de necesitatea uneĭ confidenţe, zise:

— Gilbert nu e fiul meŭ... Eŭ l'am luat fiind că n'avea nicĭ tată, nicĭ mamă şi l'am crescut ca pe copilul meŭ...

Jenny poate ar fi voit să replice cu mîndria de mamă.

— Filip este al meŭ... chĭar al meŭ...

Dar ea păstră tăcerea. Filip e fiul acestuĭ om, care e bărbatul aceste femeĭ. Filip e proba vivantă a infamieĭ comise.

Oare, din apropierea celor două familiĭ nu s'ar putea produce o cĭocnire?... oare din această cĭocnire n'ar sări o scînteĭe? Şi această scînteĭe, oare, n'ar putea da naştere la o catastrofă?...

Ea, de asemenea, vedea viitorul întunecat, plin de furtunĭ.

Suspină. De sigur ura nu 'ĭ învăluise do loc inima. Ea erta tot-d'a-una. Dar îĭ era frică ca nu cum-va Joltran — căutînd să se răzbune, — să nu atragă trăznetul peste capul copiilor săĭ!...

Se auzi în depărtare o lovitură surdă, apoĭ un lung şuerat, care se afundă sub tunel...

Mamele eraŭ palide de emoţiune.

Trenul intră în gară.

Şi de abĭa se opri, cînd uşa unuĭ vagon se deschise şi ceĭ doĭ tinerĭ săriră pe peron.

— Mamă! Mamă!

Cu vocea înecată în lacrimĭ a celor două femeĭ şi a tinereĭ fete ziceaŭ:

— Copilul meŭ! fiul meŭ! frate!

Ceĭ doĭ soldaţĭ eraŭ încă destul de obosiţĭ, îngălbeniţĭ de frigurile şi soarele Africeĭ.

Ochiĭ eraŭ afundaţĭ în orbite.

Dar toate oboselile lor, ultima rezistenţă a boaleĭ lor, pînă chĭar şi suvenirul mizeriilor îndurate, nu se risipeaŭ oare sub razele soareluĭ patrieĭ şi sub mîngăierile reîntăritoare ale familieĭ?

Dar în curînd ceĭ doĭ tinerĭ se reculeseră din emoţiunea lor. Gilbert ĭa pe Sabina de mînă şi o duce la Jenny, în timp ce Filip zice către mama sa:

— Priveşte 'l, mamă; fără el, fără Gilbert, tu n'aĭ maĭ avea azĭ fiŭ... Eŭ îl ĭubesc ca şi cum mĭ-ar fi frate.

Şi locotenentul nu maĭ puţin mişcat, zicea Sabineĭ:

— Priveşte 'l, mamă... Priveşte pe Filip, fără el aş fi mort.. Iubeşte-l de acum înainte, cum mă ĭubeştĭ pe mine...

— El mĭ-a salvat onoarea, zicea Filip

Şi Gilbert zicea:

— El mĭ-a scăpat vĭaţa!

Şi puţin maĭ departe, Blanşa, cu ochiĭ umezĭ, cu inima atinsă de o mişcare inesplicabilă, de emoţiune, care era în acelaşĭ timp plăcută şi dureroasă, Blanşa privea pe ofiţer şi părea că 'ĭ mulţumeşte de ceĭa ce făcuse pentru fratele săŭ...

CAP. II

Sabina, neştiind trecutul Jennyeĭ, nu putea să fie îngrijată de legătura atît de intimă ce se stabilise între ceĭ doĭ tinerĭ, dar nu tot ast-fel judeca şi Jenny; ea prevăzu îndată un şir de scene dureroase provenite din această legătură, la care, fără îndoĭală, Joltran s'ar opune din toate puterile sale, din toată ura, care clocotea în fundul inimeĭ sale.

Şi aceasta se şi întîmplă în curînd.

Jenny nu îndrăznea să avertiseze pe fiul săŭ, ca să se ferească de această amiciţie, care era contra voinţeĭ luĭ Joltran, dar cînd acesta se reîntoarse, temerile sale se realizară.

Absenţa luĭ Joltran fu de două zile, şi în acest timp, Gilbert şi Filip nu se despărţiră de loc, stînd amîndoĭ cînd la unul cînd la altul.

(Va urma)

Acelaşi lucru pot spune şi despre ceĭ-l'alţĭ treĭ indivizĭ — căcĭ cum se poate ca dînşiĭ, după cum se poate dovedi cu acte, să fie la Ploeştĭ în aceeaşĭ zi şi oră cînd depuneaŭ ca martorĭ la Curtea din Bucureştĭ ?...

Preotul Preda şi ceĭ treĭ şarlatanĭ cu carĭ s'a unit aŭ cuvîntul şi dacă nu vor putea dezlega enigma de maĭ sus atuncĭ îĭ recomandăm parchetuluĭ de Prahova, rugîndu-l să ia afacerea în cercetare şi să trimită pe aceştĭ indivizĭ la răcoare, căcĭ pentru cincĭ leĭ nenorocesc familiĭ întregĭ şi bagă groaza în oameniĭ cinstiţĭ. Şi, pentru a înlesni cercetările justiţieĭ, facem cunoscut No. dosaruluĭ de la Curte unde aŭ depus în ziua de 8 Octombrie şi acela al poliţieĭ Ploeştĭ unde afirmă că se aflaŭ în acea zi. Dosarul Curţeĭ S. I poartă No. 226 din 97 şi dovada poliţieĭ Ploeştĭ No. 5458 din 97.

Vom maĭ reveni.

Ilarion.

Ediţia de dimineaţă

Mare incendiu

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

200 de case distruse

Mohilew, 30 Iulie. — Un incendiu mare a izbucnit în oraşul Mstislawl; 200 de case aŭ fost distruse.

Prinţul Bulgarieĭ la Constantinopol

(Serv. telegrafic al „Agenţieĭ Romîne")

Constantinopol, 30 Iulie.—*Primiĭ dragomanĭ aĭ ambasadelor aŭ salutat pe prinţul Bulgarieĭ în numele ambasadorilor.*

D-nu Stoiloff a avut ierĭ o întrevedere lungă cu marele vizir.

Prinţul Ferdinand a făcut azĭ o vizită exarculuĭ bulgar şi D-luĭ Markoff agent diplomatic al Bulgarieĭ. A depus carta sa la toţĭ ambasadoriĭ.

Prinţul Bulgarieĭ n'a purtat uniforma de mareşal turc de cît în interiorul de la Ildiz-Kiosk. Mîine după amiazĭ pleacă.

INFORMAŢIUNI

Regele Romînieĭ în Serbia

Dintre statele balcanice, afară de Romînia, Serbia este singurul care s'a înfeodat politiceĭ tripleĭ alianţe, şi care a ştiut să se ţie departe de toate ademenirile politiceĭ ruseştĭ.

Ca răsplată pentru atitudinea sa, regele Serbieĭ a fost invitat de împăratul Frantz Iosef, ca să asiste la manevrele de la Tatis, la carĭ vor participa şi împăratul Germanieĭ şi regele Carol.

*

In curînd însă Serbia va fi răsplătită de tripla alianţă în mod şi maĭ vădit. **Regele Romînieĭ va merge la Belgrad spre a face o vizită regeluĭ Serbieĭ.** *Vizita aceasta este fapt hotărît şi se va face îndată după întoarcerea perecheĭ regale romîne de la Ragaz.*

Regele Romînieĭ se duce la Belgrad ca reprezentant al tripliceĭ, şi de aceea, înainte de a face vizita plănuită, va avea o întrevedere cu împăratul Franz Iosef.

*

Deja cu ocazia viziteĭ regeluĭ Alexandru la Bucureştĭ se puseseră baze maĭ trainice înţelegereĭ dintre Serbia şi Romînia şi printr'aceasta dintre Serbia şi tripla alianţă.

Acum după ce regele Serbieĭ a fost la Viena şi s'a întreţinut şi cu împăratul Franz Iosef, — va fi maĭ uşor regeluĭ Carol ca să provoace o înţelegere definitivă şi să procedeze la încheierea unuĭ tratat care să sigileze legăturile dintre Serbia, Romînia şi Triplica.

*

După cum se vede decĭ, vizita regeluĭ Carol la Belgrad are o foarte mare importanţă. Ea e maĭ mult de cît un simplu act de politeţă ce de altmintrelea s'ar fi impus după vizita ce regele Alexandru a făcut în anul trecut curţeĭ romîneştĭ. Dar cum am maĭ spus, regele Carol se duce la Belgrad ca reprezentant al tripleĭ alianţe, şi de sigur că atuncĭ cînd regele Serbieĭ va veni la Totis, el va fi aliat definitiv al tripleĭ alianţe.

Dal.

Lucrările amenajamentuluĭ imobiluluĭ în care fusese instalată direcţia regieĭ monopolurilor statuluĭ fiind activate, ministerul justiţieĭ va putea să'şĭ strămute birourile acĭ în primele zile ale luneĭ Octombrie.

Consiliul de miniştri a hotărît ca să se acorde la o mare parte din tr'aceĭ ce aŭ cerut'o, autorizaţiunea de a construi căĭ ferate particulare. Aceasta în vederea faptuluĭ că la toamnă se va vota şi legea minelor

Aflăm că cu ocaziunea aniversăreĭ luăreĭ Griviţeĭ, printre alte avansărĭ, se va face şi aceea a prinţuluĭ Ferdinand la gradul de general.

D. procuror general Stătescu, însărcinat cu redactarea proectuluĭ relativ la reorganizarea penitenciarelor, va înainta lucrarea sa în Septembrie.

Proiectul de lege modificator al legeĭ minelor a fost terminat.

Putem spune cu siguranţă că, în urma dorinţeĭ exprese a regeluĭ, acest proiect va fi votat în tot cazul la toamnă.

Infrumuseţarea Sinaieĭ

Un grup de capitalişti belgienĭ a propus Eforieĭ spitalelor civile următorul proiect de înfrumuseţare a Sinaieĭ.

*

1) Crearea uneĭ uzine hydro-electrice, cu o putere de minimum 550 caĭ. 2) Facerea uneĭ căĭ ferate electrice Sinaia-Predeal. 3) Un drum de fier funicular pînă la vîrful Munteluĭ-cu-dor 4) Luminarea cu electricitate a casteluluĭ Peleş a tuturor străzilor şi a vilelor din Sinaia şi împrejurimĭ. 5) Instalarea de lăptăriĭ şi berăriĭ în părţile cele maĭ pitoreşte din împrejurimile Sinaieĭ. 6) Construirea unuĭ cazino „Kursaal" cu restaurant, sală de bal, teatru, concert, grădinĭ, sălĭ de joc în carĭ se vor instala jocurĭ diverse ca: jocurĭ de copiĭ, carusel, toate jocurile de cărţĭ, tragere la ţintă, biliard, lawtennis etc., etc. 7) Instalarea uneĭ sălĭ pentru tragere la ţintă la porumbeĭ. 8) Construirea unuĭ hypodrom şi a unuĭ velodrom. 9) Construirea şi mobilarea a două hotelurĭ foarte elegante. 10) Instalarea unor băĭ de hydroterapie sistem Kneipp şi 11) Infrumuseţarea promenadelor.

*

Toate aceste lucrărĭ societatea voeşte să le facă pe propriul săŭ compt, Eforia obligîndu-se a'ĭ pune la dispoziţie terenurile necesare.

Societatea belgiană să aĭbă în timp de 40 de anĭ exploatarea exclusivă a tuturor lucrărilor.

Eforia a răspuns companieĭ belgiene că regele se opune pentru moment acestuĭ proiect de înfrumuseţare, de oare-ce nu voeşte să facă din Sinaia un centru de petrecerĭ şi maĭ ales un centru pentru jocurile de hazard, carĭ sînt o flagrantă imoralitate.

V.

Regia monopolurilor statuluĭ a modificat angajamentul ce 'l are cu Bulgaria în privinţa exportuluĭ săreĭ.

Marţĭ D. doctor Cantacuzino, unul din mediciĭ prinţuluĭ Ferdinand, se va reîntoarce în ţară.

D. N. Ghica, despre care am anunţat că a fost numit prim-secretar al legaţiuneĭ din Atena, a plecat spre a-şĭ ocupa postul.

D-niĭ Iulian Blebea şi G. Sazo aŭ reuşit la concursul ce s'a ţinut pentru trimiterea a doĭ elevĭ Romînĭ la şcoala din Livorno.

Comerţul romîn şi străinătatea

Cestiunea samsarilor de falimente, care a facut atîta zgomot în ţară, a produs o foarte rea impresie şi pe pieţele străine. Aceasta împreună cu faptul că inundaţiunile aŭ atras după ele o stagnaţiune în comerţul romînesc, aŭ avut de efect o restrîngere totală a crédituluĭ străin pentru comerţul din Romînia.

*

Ziarele germane zugrăvesc într'acelaşi timp în chipul cel maĭ negru posibil pe negustorul romîn, despre care zic, că nicĭ nu maĭ ştie cum să şicaneze maĭ răŭ pe fabricanţiĭ şi furnisoriĭ de mărfurĭ din străinătate. „Negustorul romîn — zice un ziar comercial—face comande marĭ; după ce aceste aŭ fost executate nu primeşte de cît o parte dintr'însele şi încă şi aceea cu preţ redus. Apoĭ refuză să dea accepte, amînînd plăţile cu lunĭ de zile, pînă la un an chiar. Cu toate aceste şicane pe carĭ fabricantul le tolerează, numărul poliţelor protestate este enorm de mare, şi numărul falimentelor se înmulţeşte pe zi ce trece.

*

„Starea tristă a comerţuluĭ — urmează ziarul german — va suferi şi pe urma deficituluĭ budgetar care atinge ţifra de 12 milioane. Pentru acoperirea acestuĭ deficit, ministrul de finanţe Cantacuzino a urcat cu 20 la sută tariful de persoane al căilor ferate. Această urcare va produce probabil un plus de 2 — 3 milioane. Rămîn decĭ 9 milioane deficit. Pentru acoperirea acestuĭ rest, nu rămîne, după părerea ministruluĭ nimic alta de făcut de cît să se ridice patentele şi să se introducă monopolul alcooluluĭ".

*

Faţă cu această situaţie tristă, ziarul comercial în chestiune recomandă comercianţilor şi fabricanţilor germanĭ, ca să restrîngă cît maĭ mult creditul acordat Romînieĭ, şi să nu elibereze mărfurile de cît în contra uneĭ poliţe semnate de douĭ acceptanţĭ.

Inter.

D. general Berendeĭ, ministrul de războiŭ, va supune la toamnă un proiect de lege modificator al legeĭ poziţiuneĭ ofiţerilor, operă a fostuluĭ ministru Budişteanu.

Prin acest proiect se micşorează limita de vîrstă atît la ofiţeriĭ inferiorĭ cît şi la ceĭ superiorĭ.

Aflăm că cu ocazia vizitei sale la Sinaia principele Bulgarieĭ a trimes printr'un aghiotant carta sa de vizită D-luĭ Eugen Stătescu.

Ministrul instrucţiuneĭ publice a însărcinat pe D. St. Ioan, inspector general al învăţămîntuluĭ primar, să asiste la cursurile de repetiţiune ale şcoaleĭ normale din Cîmpu-Lung, cursurĭ la carĭ vor lua parte 50 de institutorĭ.

Ni se anunţă din Galaţĭ şi Brăila că apele Dunăreĭ cresc mereŭ. Populaţiunea ambelor oraşe e foarte îngrijată.

In provincie s'a început cu distribuirea de ajutoare la ceĭ inundaţĭ. Ca normă serveşte faptul că acelora a căror casă a fost distrusă de apă li se dă întîĭetatea.

Prefecţiĭ judeţelor Argeş, Fălciŭ, Neamţ, Suceava, Roman, Romanaţĭ, Vlaşca, Prahova şi Tutova, aŭ sosit în Capitală pentru a primi instrucţiunĭ cu privire la distribuirea de ajutoare la inundaţiĭ din judeţele lor.

Erĭ s'a făcut la Iaşĭ înmormîntarea regretatuluĭ profesor St. Vîrgolicĭ. Rectorul universităţeĭ din Iaşĭ, D. Culianu, a pronunţat o cuvîntare şi a depus o coroană din partea ministeruluĭ cultelor.

D. prim-procuror Sărăţeanu s'a întors din concediŭ şi mîine va reintra în funcţiune.

D. Hamangiu, care a ţinut locul D-luĭ Sărăţeanu, va pleca în concediŭ pentru 15 zile.

Locuitoriĭ din Galaţĭ, carĭ aŭ suferit pe urma inundaţiilor, aŭ adresat o petiţie ministruluĭ preşedinte, cerîndu-ĭ ca să îĭ scutească de plata impozitelor comunale şi judeţene.

Comisiunea pentru distribuirea de ajutoare la inundaţiĭ din Galaţĭ, a creat şase categoriĭ de ajutoare, anume: de 40, 50, 60, 78, 80 şi 100 leĭ.

Siluirea din calea Moşilor

Mutul

Am arătat erĭ că o fată de 15 anĭ a fost siluită de către un tînăr Filiti şi că afacerea a fost făcută muşama.

Iată ce aflăm acum despre această afacere.

Era în luna Maĭ. Fata Mina Eisenberg şedea în prăvălia mameĭ sale din strada Vaselor, colţ cu calea Moşilor, cînd un mut se prezentă acolo sub pretext că vrea să cumpere ceva. Mina servi pe mut care era însoţit de încă un Domn; acesta începu să întrebe pe Mina de mersul afacerilor şi dacă n'ar avea dorinţa să se îmbogăţească.

— Fireşte că aş vrea să fiŭ bogată, răspunse Mina, dar nu ştiŭ cum aş putea să ajung la aşa ceva.

— Apoĭ lasă că îţĭ aduc eŭ un băiat bogat, zise Domnul în chestiune şi plecă.

*

Peste cîte-ve zile Domnul reveni, de astă dată însoţit de tînărul Filiti.

Acesta cumpără maĭ multe lucrurĭ şi propuse Mineĭ să meargă la Moşĭ. Fata refuză şi Filiti plecă pentru a reveni în fie-care zi ca să stea de vorbă cu fata.

Răpitorul

El istorisi Mineĭ că este fiul procuroruluĭ general, că e bogat şi că locuieşte la Paris. Intr'o zi îĭ făcu o declaraţie de amor şi o rugă să plece cu dînsul la Paris, unde o va face fericită şi o va lua de nevastă.

Mina nu se încredea în curtezanul eĭ şi refuză să-ĭ dea ascultare.

Tînărul nu se descurajă şi urmă a veni la prăvălie.

Răpirea

Intr'o seară veni cu o trăsură şi spune mameĭ feteĭ că pleacă peste o oră la ţară şi că ar voi să vorbească cu Mina între patru ochĭ.

Mina primi propunerea curtezanuluĭ şi eşi puţin afară. Acĭ Filiti o rugă să se sue în trăsura luĭ pentru ca birjarul să n'audă cele ce are să-ĭ spue.

Mina se sui puţin în trăsură, dar n'apucă să se aşeze şi birjarul dădu biciŭ cailor şi plecă în galop. Fata vroi să ţipe dar Filiti îĭ băgă batista în gură şi o ameninţă cu moartea dacă nu va tăcea. Degeaba se ruga Mina, răpitorul o ţinea strînsă în braţe şi o ameninţa în tot felul.

O proxenetă

După un sfert de ceas birja se opri la extremitatea bulevarduluĭ „Independenţa" şi Filiti ordonă Mineĭ să intre în casă. Eraŭ la proxeneta Frosa Botez. Mina încercă din noŭ să se apere, dar Filiti o ţinea cu mîna stîngă de gît, iar în mîna dreaptă ţinea un cuţit cu care o ameninţa. Mina se supuse şi intră în casă. Acĭ se întîlni cu o mulţime de fete despuiate, iar o femee grasă şi bătrînă o conduse pînă într'o odaie din fundul caseĭ.

Mina începu să ţipe dar bătrîna, pe care Filiti o striga: ţaţă Frozo, îĭ spuse: „Nu ţipa, fetiţo, căcĭ cine a intrat aicĭ trebuie să fie vesel şi să lase pe bărbat să facă după voia luĭ".

Siluirea

Cu aceste vorbe ţaţa Frosa închise în odae pe Mina cu însoţitorul eĭ. Mina căzu în genunchĭ şi plîngea. Filiti se apropie de dînsa şi începu s'o dezmierde, dar cum fata 'l respingea, el se repezi de o dată la dînsa, o luă în braţe şi muşcînd'o de gît o trînti jos abuzînd de dînsa. Pentru ca să nu ţipe răpitorul îĭ băgase două batiste în gură.

Neputînd lupta în contra luĭ, Mina se lăsă în voia întîmplăreĭ şi răpitorul eĭ abuză de dînsa pînă dimineaţă cînd a trimes-o acasă cu trăsura.

Cercetările mameĭ

In timpul cît Mina se afla în puterea luĭ Filiti mama eĭ alergă prin toate părţile pentru ca să afle de urma feteĭ.

Comisarul din secţia 48 o sfătui să nu facă prea mare zgomot căcĭ hoţul care a furat pe fiica sa are să dea parale multe.

Ancheta

A doua zi de dimineaţă Mina s'a dus cu mama eĭ şi cu comisarul secţieĭ 48 ca să ancheteze faptul la ţaţa Frosa după aceea fata fu examinată de D Dr. Minovicĭ. Comisarul o sfătui să se ducă şi la D. Dr. Chiţu pentru ca să îĭ dea şi D-sa un certificat medical. Pentru aceste sfaturĭ comisarul primi 80 de leĭ de la mama Mineĭ.

Două zile maĭ tîrziŭ Mina făcu o reclamaţie la parchet. Reclamaţia fu pusă la dosar sub motiv că fata e majoră şi că singură şi de bună voie s'a dus cu Filiti.

2000 leĭ

In aceeaşĭ zi se prezintă la mama Mineĭ un domn avocat fratele luĭ Filiti care'ĭ oferi 2000 de leĭ dacă va tăcea şi îşĭ va retrage reclamaţia.

Acestea sunt faptele pe carĭ ni le-a istorisit singură victima, şi mama eĭ.

Casa victimeĭ

Ele locuesc într'o căsuţă mică din str. Vaselor colţ cu calea Moşilor. Mama feteĭ este o ovreică bătrînă slabă şi gîrbovită. Ea ne arătă actul de naştere aĭ Mineĭ prin care se constată că Mina Eisenberg este născută la 1881 luna Iulie. Mina este dar de vre-o 16 anĭ.

Ea e înaltă, corpolentă, cu ochĭ marĭ albaştri şi cu un păr blond buclat.

La întrebările noastre Mina se roşea şi se plîngea că Filiti a bătut-o şi a înjurat-o.

Mihnea

Ediţia de seara

Prinţul Bulgarieĭ la Constantinopol

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Poarta şi vizita. — Pricinile vizitei.

Constantinopol, 30 Iulie.— Ziarul Ikdam scrie: Zvonul care circulă că prinţul Ferdinand a sosit la Constantinopol pentru afacerĭ politice este fals.— La Roma deja, prinţul Bulgarieĭ a manifestat dorinţa de a prezenta sultanuluĭ asigurarea devotamentuluĭ săŭ.— Nu e de mirat că nişte persoane puse sub suzeranitatea otomană viziteaza din cînd în cînd Constantinopolul, după cum a făcut-o prinţul Ferdinand pentru a vorbi de afacerile Bulgarieĭ şi ale Rumelieĭ.

*

Constantinopol, 30 Iulie.— Vizita prinţuluĭ Ferdinand a avut loc după o invitaţie a sultanuluĭ repetată de maĭ multe orĭ, de cît-va timp deja, şi pentru a împiedica de a pune în executare un oare-care plan.

Prinţul ar fi făcut să depindă vizita sa de îndeplinirea unor promisiunĭ ce i s'aŭ făcut maĭ nainte.

Asasinarea luĭ Canovas

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Madrid, 30 Iulie.—Cosciugul D-luĭ Canovas a sosit azĭ dimineaţă la gară. A fost primit de guvern şi de delegaţiunile tutulor societăţilor oraşuluĭ. Escortat de trupe, a fost transportat în urmă la hotelul defunctuluĭ, unde s'a ridicat o capelă minunată. S'aŭ făcut parastase pînă la amiazĭ, apoĭ capela s'a deschis publiculuĭ.

Evacuarea Tesalieĭ

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Grecia şi prima rată a îndemnizăreĭ

Londra, 30 Iulie.—Se anunţă din Atena ziaruluĭ Times *că puterile aŭ comunicat Grecieĭ că Turcia n'are mijloace actualmente de a retrage trupele sale din Tesalia, dar că va ordona începerea rechemăriĭ lor îndată după plata unuĭ milion de lire de către Grecia, ca prim acompte al indemnităţiĭ de războiŭ.*

Grecia a răspuns că nu poate obţine banĭ de cît făcînd un împrumut în străinătate, cea ce-ĭ este cu neputinţă cît timp n'are autorizaţia de a negocia direct cu bondolderiĭ.

Wilhelm II în Rusia

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Francia şi vizita. — Plecarea.— Flotele.

Paris, 30 Iulie. — Vorbind de toasturile celor doĭ împăraţĭ la Petersburg, Temps *zice că odată cu politeţă de curte şi elocinţă de gală s'a făcut şi diplomaţie conservatoare. Ambiĭ suveranĭ aŭ făcut cunoscut popoarelor lor şi Europeĭ că nu s'a produs nicĭ o schimbare în lume.*

In această vizită nu se poate vedea de cît doĭ suveranĭ de bună voinţă, printre multe alte capete încoronate, şi ca şi ele amicĭ aĭ păceĭ.

Acesta este şi lucrul la care se aşteaptă şi publicul inteligent şi e bine că evenimentul a răspuns aşa de repede şi pe deplin la aşteptarea sa.

*

Petersburg, 30 Iulie.—Ierĭ s'a dat la Peterhoff un prînz de gală. In asistenţă se remarcaŭ 60 de ofiţerĭ de marină germană, 30 ofiţerĭ de marină rusă, prinţul Enric al Prusieĭ, prinţul de Hohenlohe şi D. de Bülow.

Ţarul, purtînd uniforma de amira

FOIŢA ZIAR. ADEVĔRUL"

8

PAUL MAHALIN

FIICA RAZBUNATOARE

Partea întîia

AFACERE CLASATA

V

La New-York

Ah! aceasta fiind-că miss Diana Vernon nu era numaĭ o frumuseţe profesională care s'ar fi putut lipsi de orĭ ce alt talent care şi-ar fi avut privirea numaĭ la seducătoarea perfecţiune a trăsurilor sale şi la farmecul suveran al întregeĭ sale persoane...

Nu: era încă o artistă înzestrată cu toate calităţile din carĭ adesea una singură ajunge pentru a asigura popularitatea şi averea celeĭ ce o posedă.

In adevăr, toate genurile, puteaŭ fi încercate de ea cu acelaş succes, cu aceeaşĭ fericire.

Să adăogăm că în ea era unul din acele grăunţe de mister, carĭ sînt ca şi grăunţele de chimeon.

Era ea engleză saŭ franceză? Nu se ştie. Totuşĭ ea vorbea limba luĭ Shakespeare ca şi a ladyeĭ de Regent-Strect şi aceea a luĭ Hugo Dumas şi Muset ca şi o pariziană din bulevardul Italienilor.

Unde învăţase, studiase şi pătrunsese aşa de bine arta eĭ?

Colo, lîngă Quebec, în Canada-de-jos, vasaliĭ şi servitoriĭ domeniuluĭ luĭ Tréguier—care aparţinea uneĭ familiĭ bretone al căreĭ şef fusese unul din tovarăşiĭ luĭ Montcalm—îşĭ maĭ aduceaŭ aminte de o copilă pe care stăpînul lor, contele Jean, o adusese, în 1871, din Franţa.

Ei şi-o reaminteaŭ plimbîndu-se cu o broşură în mînă, în parcul proprietăţeĭ şi recitînd tirade — în versurĭ saŭ în proză—cu o voce şi nişte gesturĭ carĭ nu impiedicaŭ să cauzeze o oare care mirare naivilor canadienĭ.

Intr'o bună dimineaţă, această copilă dispăru.

Dar ce legătură putea să fie între această orfelină, tot de-a auna îmbrăcată în negru — cu privirea sălbatecă şi dezolată—şi noua stea pe care toate ziarele o salutaŭ şi o ridicaŭ în slavă?

Numaĭ contele Jean de Tréguier ar fi putut da informaţĭ în această privinţă dar cît-va timp înainte de dispariţiunea tinereĭ sale protejate contele Jean plecase în Europa, unde îl opriseră importante afacerĭ de familie.

Acest întuneric care învăluia origina şi personalitatea Dianeĭ-Vernon scotea şi maĭ mult în relief, strălucirea glorieĭ şi numeluĭ săŭ.

Nimenĭ înainte de acest nume, împrumutat uneĭ eroine a luĭ Valter-Scott—nu produse o mişcare atît de mare curiosităţeĭ universale.

Acuma puteţĭ înţelege pentru-ce anunciul reprezentaţiuneĭ sale de adio înainte de plecarea eĭ pentru un lung termen la Sud—pusese New-Yorkul în mişcare vizitatoriĭ alerga într'acolo din toate punctele oraşul şi din împrejurimĭ de la Madison-Square, cartierul high-life pînă la Brooklin anexă formidabilă care nu număra maĭ puţin de cît şase sute miĭ locuitorĭ.

In mijlocul celor 28 de teatre ale oraşuluĭ teatrul fifth avenue, totul luminat cu lumină electrică părea o constelaţiune strălucitoare, înconjurată de şase cozĭ dispuse în evantail ca ale acelora comete bizare despre care astronomiĭ îşĭ aduc aminte cu mirare.

Teatrul era literalimente plin, cum nu se maĭ văzuse nicĭ o dată de la Sarah-Bernhart saŭ de la Melba.

Miss Vernon se produse în două acte din „Macbeth" în englezeşte, şi în două acte din „Aventuriera„ în franţuzeşte.

In fine cortina căzu, mulţimea care nu se putea despărţi de idolul săŭ, o însoţi pînă la hotelul Brunsvich, unde ea trăsese, şi acolo în timp ce muzicele, în curte îĭ făceaŭ o serenadă splendidă, pe cînd mulţimea se îngrămădea pe sub ferestre, în vivat şi urale, — o lume întreagă de gentilomĭ în ţinută de gală, cu buchete monstre şi coroane minunate, inundaseră apartamentul diveĭ şi în mijlocul salonuluĭ, pe o masă formară o piramidă de juvaerurĭ — suvenirĭ aduse de spectatorĭ aceleia care le procuraseră atîtea emoţiunĭ plăcute şi atîtea plăcerĭ delicate...

Artista apăru. Abia putu străbate prin mulţimea adoratorilor săĭ. Fie-care voia să-şĭ depue omagiile la picioarele eĭ.

— Oh! domnilor, zicea ea, dacă aţĭ şti, după o asemenea serată, cît sînt de fericită, emoţionată şi... şi obosită!

Dorinţa de a rămînea singură, era bine exprimată în această formulă de mulţumire.

Idolul avea nevoe de odihnă, Mulţimea înţelese aceasta şi se retrase.

Diana Vernon aruncă o privire distrată asupra munteluĭ de pietre preţioase care se înălţa pe masă, şi ale căruĭ strălucirĭ radiante în flăcărĭ în formă de nodurĭ, tufe, şerpĭ, săgeţĭ făceaŭ să roşească lumina albă a lămpilor.

In fine, ea intră în buduarul săŭ strivind sub picioare cu indiferenţă grămada de florĭ care acoperea covorul.

După două zecĭ de minute o găseaţĭ pe jumătatea culcată pe o sofa şi îmbrăcată cu un robe—de—chambre de stofă moale, care nu era de loc ajustată şi a căreĭ agrafă desfăcută lăsa să se vadă nişte umerĭ admirabilĭ, pe carĭ se rostogoleaŭ în spirale un frumos şi bogat păr blond.

Avea, pentru a întrebuinţa limba Jankeilor, o atracţiune fără rival în josul gureĭ sale rînd pe rînd veselă şi serioasă. Tenul săŭ te frapa. Ovalul pur al obrazuluĭ se mărea de asupra tîmplelor şi dădea frunţeĭ sale o mare strălucire.

Această tînără femee ar fi avut frumuseaţa acelor tipurĭ divine carĭ se pierd în nor şi pe carĭ noĭ de jos le adorăm, dacă natura nu ar fi adus perfecţiunile sale la nivelul celor de pre pămînt. Admiraţiunea era primită de ea cu aceeaşĭ bizarerie, care era o seducţiune nouă şi care făcea să uiţĭ îngerul, pentru a adora femeia. Sub buclele moĭ ale păruluĭ săŭ, atît de fine şi mătăsoase, ea avea două sprîncene brune, admirabil drenate, şi nişte ochĭ a căror scînteie îţĭ comanda.

. . . .

In acest moment, artista, stătea rezemată de marginea sofaleĭ, într'o poziţiune care esprima oboseală şi suferinţă.

O guvernantă de oare care vîrstă — figură comună dar simpatică—intră discret în buduar, ţinînd în mînă o tablă pe care eraŭ două cărţĭ de vizită.

— Ce e, buna mea Jeandron? întrebă Diana fără a o privi.

— Doamnă aŭ venit doĭ domnĭ..

— Incă doĭ întîrziaţĭ... Din aceĭ de maĭ nainte, fără îndoială.

— Nu, doamnă: eĭ abia aŭ sosit... In acelaş timp, dar nu împreună... Eĭ nu par a se cunoaşte.

— Şi eĭ vor ca să-ĭ primesc!... După mezul nopţeĭ! Iată în adevăr ceva, prea americănesc!

Cel puţin şi-aŭ dat numele?

— Doamnă, iată cărţile lor,

(Va urma)

german, a ridicat un toast în onoarea și prosperitatea floteĭ Germaniei.

Impăratul Wilhelm, în uniforma de amiral rus, a mulțumit în numele floteĭ germane și a ridicat un toast în onoarea și prosperitatea frumoaseĭ și glorioaseĭ flote rusești.

Iluminația grădinilor din Peterhoff era splendidă și o mulțime imensă se îngrămădea acolo.

Perechia imperială germană pleacă azĭ.

Petersburg, 30 Iulie.—Perechea imperială germană, țarul și țarina aŭ părăsit Peterhoff pentru a merge la Kronstaedt, la 11 ore de dimineață, pe bordul Alexandrieĭ.

La îmbarcaderul din Peterhoff, perechia imperială germană și-a luat rămas bun într'un mod foarte cordial de la marii ducĭ, marile ducese, de la contele Muraview, de la miniștriĭ și de la prințul Radolin. Țarul s'a întreținut mult cu D-nul de Bulow, căruia i-a strîns mîna.

In momentul plecăriĭ Alexandrieĭ *s'aŭ tras salve de artilerie, muzica a cîntat imnul german, pe cînd trupele scoteaŭ uralele reglementare.*

*

O mulțime enormă a urat călătorie bună perecheĭ imperiale germane, care nu înceta de a răspunde saluturilor ce li se trimiteaŭ.

Prințul de Hohenlohe, care își luase rămas bun de la perechea imperială de dimineață, a plecat la amiazĭ cu drum de fier de la Petersburg la Berlin.

Prima escadră germană, sub ordinul amiraluluĭ Thomsen, a plecat de la Kronstadt la Neufahrwasser.

Ultime informațiunĭ

Samsarul Șpira a fost din nou transportat la Focșanĭ, unde judecătorul de instrucție îĭ va lua un nou interogatoriu.

Șpira a fost dus pînă la gara de Nord în duba Văcăreștilor.

La gara se aflaŭ familia luĭ Șpira și maĭ mulțĭ comercianțĭ carĭ doreaŭ să vorbească cu samsarul arestat, darĭ fură împiedecațĭ de jandarmĭ.

Din Elopatak (Vîlcele) se anunță că autoritatea maghiară locală a confiscat broșura „Biografia luĭ Avram Iancu“ datorită peneĭ luĭ Sterka Șuluțiu de Cărpeniș, broșură despre care am vorbit și noĭ la vreme.

Autoritățile maghiare devin tot maĭ violente. Romîniĭ sînt scoșĭ afară din lege. Eĭ nu maĭ pot publica nicĭ cărțĭ privitoare la istoria lor națională.

E de prisos să protestăm. Cînd avem ca ministru-președinte în Romînia pe D. Sturdza, Romîniĭ de peste munțĭ să'șĭ ia grija că ar putea fi sprijinițĭ și protejațĭ de guvernul romîn.

Astă-seară cu trenul de 11 pleacă la Galațĭ D-niĭ miniștri Sturdza și Brătianu pentru a lua parte la punerea petreĭ fundamentale a diguluĭ de apărare de pe șoseaua Brateșuluĭ, care se va face mîine dimineață.

D. Sturdza va face îndată după plecarea regeluĭ un mic turneŭ politic prin orașele maĭ principale din țară pentru a vedea pe ce oamenĭ s'ar putea sprijini în cazul agravăreĭ situațieĭ sale politice.

S'a acordat un congediu de 20 zile Domnuluĭ Plesnilă, primarul orașuluĭ Galațĭ.

Cu trenul de aseară, Domnul Ionel Brătianu a sosit în Capitală.

D. d-r Rapaport, medic de copiĭ, s'a întors zilele trecute de la R.-Sărat și și a reluat ocupațiunile sale în Bucureștĭ.

Ministerul de domeniĭ a trimes la R.-Sărat un inspector pentru a constata cauza surpăreĭ unuĭ loc mare de vre-o 3—4 kilometri într'o adîncime de 30 metri la localitatea Fîntîna Turculuĭ, dependinte de comuna Grebănu.

Din Covurluĭ se anunță oficial că recolta vinuluĭ din anul acesta e cu totul compromisă.

D. Rosolino Orlando a fost numit consul onorar al Romînieĭ la Livorno, în locul decedatuluĭ G. Pierni.

Intre alte chestiunĭ miniștriĭ se vor ocupa în consiliul ce țin azĭ la ministerul de interne și cu aceea a numireĭ unuĭ prefect la Dîmbovița.

Consiliul permanent de instrucțiune va ține mîine ședință la ministerul cultelor pentru a se ocupa cu stabilirea noilor programe școlare atît pentru cursul primar cît și pentru cel secundar.

D. Aurelian, aflînd că D. Sturdza a hotărît modificarea legeĭ caseĭ rurale, a declarat că va face o opoziție crîncenă proiectuluĭ modificător pentru ca să nu fie votat de aceleașĭ Corpurĭ Legiuitoare carĭ în trecuta sesiune l-aŭ găsit bun așa cum l-a prezintat D-sa.

Prin cercurile liberale oficioase se dă ca sigură știrea despre dizolvarea Corpurilor Legiuitoare la toamnă.

Această hotărîre se zice că D. Sturdza ar fi luat-o în urma alianțeĭ D-luĭ Stătescu cu aurelianiștiĭ.

Sturdziștiĭ se laudă că regele a promis D-luĭ Sturdza că-ĭ va acorda decretul de dizolvare.

Hîrtie de papură

— O fabrică în București —

Compania anglo-romînă, reprezentată prin D. Archebold, a cerut acum doĭ anĭ de la ministerul de domeniĭ autorizațiunea de a înființa o fabrică de hîrtie de papură în Capitală și de a se bucura de foloasele legeĭ industriale.

Ministerul i-a acordat foloasele legeĭ industriale și i-a cedat tot-de-odată și un loc de 5 hectare pentru a și stabili fabrica.

Ceva maĭ mult. I-a închiriat chiar pe timp de 15 anĭ dreptul de a se folosi de papura din bălțile Dunăreĭ.

Condițiunea era însă ca în timp de treĭ anĭ de la acordarea acestor avantagiĭ fabrica să înceapă să funcționeze.

*

S'aŭ împlinit însă tocmaĭ în cursul acesteĭ lunĭ ceĭ treĭ anĭ și societatea anglo-romînă n'a luat nicĭ o măsură pentru începerea lucrărilor.

Ministerul de domeniĭ a înștiințat atuncĭ societatea că îĭ retrage drepturile acordate atît în privința exploatăreĭ papureĭ cît și a terenuluĭ pentru construirea fabriceĭ.

*

Societatea a apelat zilele astea din noŭ la ministerul domeniilor, cerîndu-ĭ să-ĭ prelungiască contractul cu papura de la 15 anĭ la 40 anĭ și să-ĭ lase terenul ce ĭ-a acordat pentru a zidi pe el fabrica.

D. Ionel Brătianu, ministru ad interim la domeniĭ, a supus consiliuluĭ de miniștri cererea acesteĭ companiĭ și după maĭ multe discuțiunĭ ea a fost respinsă.

*

Compania însă a intervenit din noŭ la minister, cerîndu-ĭ să vină la toamnă cu un proiect de lege special pentru aceasta, rămîind ca să se construiască fabrica la anul.

Ministerul de domeniĭ e dispus a admite această cerere.

Dud.

D. Ionel Brătianu a supus aprobăreĭ consiliuluĭ de miniștri noul proect de organizare a direcțieĭ c. f.

D. Cantacuzino spunea maĭ multor amicĭ politicĭ de-aĭ săĭ că situația financiară a țăreĭ a ajuns în ultimul moment în așa stare că, orĭ-care ar fi guvernul liberal, la toamnă, va trebui, pentru binele țăreĭ, și al finanțelor eĭ, să ceară Corpurilor Legiuitoare votarea de urgență a legeĭ patentelor.

Inmormîntarea luĭ St. Vîrgolicĭ

Erĭ, la orele 5 p. m., a avut loc înmormîntarea profesoruluĭ Ștefan G. Vîrgolicĭ la cimitirul Eternitatea din Iașĭ.

Cortegiul funebru a plecat de la locuința defunctuluĭ din strada Sf. Atanasie, oprindu-se în dreptul universitățeĭ unde s'aŭ ținut maĭ multe discursurĭ.

Pe carul funebru eraŭ depuse maĭ multe coroane, între carĭ și una din partea ministeruluĭ cultelor.

Institutele-Unite, clubul conservator și societățile studențeștĭ aŭ arborat drapelul negru.

De la locuința defunctuluĭ și pînă la cimitir felinarele din străzile pe carĭ le-a parcurs cortegiul, eraŭ aprinse și împodobite cu crep alb și negru.

La cimitir s'aŭ maĭ ținut cîte-va discursurĭ, după carĭ ceĭ carĭ se aflaŭ în jurul gropeĭ aruncară cîte o mînă de țărînă pe sicriŭ, zicînd: „fie'ĭ țărîna ușoară“.

Toțĭ fabricanțiĭ de sticlărie din țară s'aŭ unit și aŭ format un cartel numind ca reprezentant al lor pe D. Aug. Zwoelfer.

Din cauza acestuĭ cartel prețurile sticlăriilor s'aŭ urcat cu 40 la sută, ceea-ce a făcut pe mulțĭ comercianțĭ de sticlărie să reclame la ministerul de finanțe, cerînd ca guvernul să intervie în această afacere.

Maĭ mulțĭ cetățenĭ din Capitală ni se plîng că stradele „Zece Mese“ și „Pantelimon“ înoată în murdăriĭ, din cauză că serviciul de curățire aruncă toate gunoaĭele pe locurile virane din aceste străzĭ.

Primăria Capitaleĭ ar trebui să se intereseze maĭ mult de aceste străzĭ, carĭ aŭ devenit niște focare de epidemiĭ.

E vorba ca primăria orașuluĭ Iașĭ să înceapă canalizarea Bahluĭuluĭ.

D. Tacu, ajutor de primar, a însărcinat corpul technic al primărieĭ cu studiarea acesteĭ chestiunĭ. Corpul technic a pus în vedere Domnuluĭ Tacu că această lucrare va costa maĭ mult ca două milioane.

La institutul Oteteleșanu de la Măgurele sînt vacante anul acesta 15 locurĭ.

S'aŭ înscris pînă acuma peste 60 de candidate.

Concursul pentru ocuparea locurilor se va ține la 9 Septembrie.

D. general Berendeĭ, ministru de războiŭ, a declarat că numaĭ cînd va vedea votată legea pozițiuneĭ ofițerilor și a înaintărilor în armată va veni și cu proiectul de lege pentru modificarea coduluĭ de justiție militară.

Pînă atuncĭ comisiunea însărcinată cu alcătuirea unuĭ asemenea proiect de lege a fost avizată ca să-șĭ suspende lucrările.

Știrĭ telegrafice

(Serv. al telegr. „Agențieĭ Romîne“)

Paris, 30 Iulie. — De dimineață vor fi expulzațĭ maĭ mulțĭ anarchiștĭ spanioli.

Matin crede că neînțelegerile dintre prințul Henri d'Orleans și ofițeriĭ italienĭ se vor regula fără duel.

Aix-le-Bains, 30 Iulie. — D-nu Felix Faure a azistat la un banchet oferit de municipalitatea, apoĭ a plecat la Paris.

Constantinopol, 30 Iulie.—Ierĭ dimineață a fost o întrunire a ambasadorilor. — După amiazĭ s'a ținut o conferință în privința păciĭ.

Constantinopol, 30 Iulie. — In cercurile diplomatice se observă atacurile preseĭ turceștĭ în contra Engliterеĭ.

Constantinop., 30 Iulie.—Astă noapte s'aŭ găsit pe toate edificiile ministeriale afișe cerînd schimbarea regimuluĭ actual.

Viitoarea conferință la Tophane se va ține mîine saŭ Sîmbătă.

Haga, 30 Iulie.— 15 persoane scoțînd strigăte anarchiste în fața legațiuneĭ spaniole aŭ fost arestate.

Paris, 30 Iulie. — D. Felix Faure s'a întors din călătoria sa în Sud-est.

Constantinopol, 30 Iulie. — Ministrul afacerilor străine, la conferința ce s'a ținut ierĭ la Tophane, a propus un compromis privitor la modalitatea evacuăreĭ Tesalieĭ. Ambasadoriĭ aŭ referat această propunere guvernelor lor.

Paris, 30 Iulie.— D. Darlan a distribuit 20 de medaliĭ de aur și 60 de argint trimise de țarul președinteluĭ Republiceĭ pentru a fi remise scăpătorilor de la bazarul de caritate. D. Darlan a pronunțat un discurs reamintind simpatiile ce țarul a dovedit Francieĭ cu ocazia catastrofeĭ de la 21 Maĭ.

Viena, 30 Iulie. — Regele Serbieĭ a plecat la Carlsbad.

Madrid, 30 Iulie. — Guvernul a decis să trimeată în judecata tribunalelor militare pe asasinul D-luĭ Canovas.

ECOURI

◆ Vinerĭ, 1 August, va apare în Capitală **„Patria“**, ziar politic independent, sub direcțiunea unuĭ comitet.

● Firma A. Menu & Comp. are spre vînzare balanțe pentru cereale conform nouluĭ regulament din 24 Maĭ 1897. Firma în cestiune se oferă a furniza asemenea balanțe de orĭ-ce mărime verificate de serviciul central de măsurĭ și greutățĭ.

◼ D. Adania, cunoscutul agent de publicitate, s'a reîntors din străinătate, reluîndu-șĭ afacerile.

◆ Primim la redacție un prospect al întreprindereĭ puțurilor de la Kronsdorf, lîngă Carlsbad. Din analiza făcută apeĭ din sorgintea „Archiducesa Ștefania“ rezultă că Krondorferul este una din cele maĭ bune ape acidulate care se recomandă ca băutură la masă, răcoritoare și ca remediu pentru diferite boale.

◆ *Satira No. 9* care a apărut azĭ conține maĭ multe articole, dintre carĭ putem recomanda următoarele bucățĭ pline de humor:

La moartea mea, Din cazarmă, O încurcătură, Dracul, Boul are limbă mare, Din vremile pierdute, Iubire modernă, Din nenorocirile unuĭ ginere, etc., etc.

Satira, pentru a'șĭ asigura un succes din ce în ce maĭ mare, a angajat deja 10 din ceĭ maĭ bunĭ scriitorĭ satiricĭ din țară.

◆ D-rul Arminiu Marcel, asistentul d-ruluĭ Schachmann, se află la Sinaia unde va practica în tot timpul cît va sta în vilegiatură.

◆ **Un tribut indirect Ungurilor.** Romîniĭ plătesc pe an sutimĭ de miĭ de leĭ pentru apele ungureștĭ numite de Buda, de ce nu ar întrebuința o apă purgativă franceză numită **Carabana** ale căror proprietățĭ curative și eficace sînt recunoscute de somitățile medicale.

1589—1

REPORTAGIU

Din Capitală

Erĭ dimineață, pe la orele 11, tînărul Anton Georgescu, în etate de 18 anĭ, fiul preotuluĭ Antonică Georgescu, din curtea bisericeĭ sf. Gheorghe vechiŭ din calea Moșilor, a băut o soluțiune de fosfor ce șĭ-o pregătise cu o zi înainte.

Părințiĭ tînăruluĭ eroŭ, prinzînd de veste, aŭ chemat în grabă doctorul care, dînd pacientuluĭ un antidot, îl scăpă de la o moarte sigură.

Cauza care a împins pe tînărul Georgescu la acest act de disperare se crede a fi niște neînțelegerĭ familiare.

Erĭ, pe la orele 11 și un sfert a m., individul Nae Mateescu zis și găinaru, din strada Vaselor, întîlnind pe bulevardul Ferdinand pe Nae C. Stănescu, cherestigiŭ și soldat cu schimbul în regimentul 6 Mihaĭ Viteazul, îl lăsă să treacă puțin înainte, apoĭ scoase un cuțit și îl lovi în partea stîngă a pieptuluĭ.

Secția respectivă, fiind sesizată, ordonă transportarea luĭ Stănescu la spitalul Colentina. Nenorocitul încă nu și-a venit în fire și e într'o stare deplorabilă; hemoragia fiind internă, el nu poate vorbi, așa că încă nu se poate ști cauza pentru care assasinul Mateescu a comis acest act barbar.

Nae Mateescu a dispărut; el e urmărit pentru dezertare din armată.

Poliția Capitaleĭ a arestat erĭ pe un agent de la atelierul de fotografie Schwarz, str. Cîmpineanu, pentru atentat la bunele moravurĭ.

Cu această ocaziune poliția Capitaleĭ a dat de urma uneĭ bande întregĭ care își are sediul în grădina Cișmigiu și care recrutează numaĭ băețĭ de la 15 anĭ în jos, pe carĭ apoĭ îĭ speculează.

Aseară, pe la orele 9, un incendiŭ a izbucnit în calea Rahoveĭ la casa cu No. 229, proprietatea Domnuluĭ Stefan Alexandrescu, circiumar.

A ars o magazie cu griŭ și porumb. Pompieriĭ aŭ sosit la orele 11 și un sfert, cînd focul se stinsese, după ce consumase întreaga magazie.

Buletin atmosferic

30 Iulie, 1897

Erĭ timp frumos și liniștit, seara nor. Temperatura s'a coborît puțin în toată țara și maĭ ales în Oltenia unde a plouat binișor în cele maĭ multe localitățĭ. In Moldova timpul rece în timpul nopțeĭ. Ceață groasă la Mamornița. Barometrul s'a ridicat binișor în Moldova de sus cu aproape 3 milimetri, în Muntenia a crescut cu un milimetru.

Astă-zĭ nor, timp liniștit și cald.

Tîrgul cerealelor

Brăila, 30 Iulie.

Griŭ: 4.150 hectolitri; libre 53—59; preț 15.40—13.50.

Porumb: 4.300 hectolitri; 57—61½ libre; preț: 7.95—6.60.

Ovăz: 6 vagoane; 10.80 preț.

Orz: 16.000 hectolitri; 46 libre; 5.70 preț.

S'a vîndut griŭ noŭ: 14 vagoane și 38.900 hectolitri.

Marmorosch, Blanck & comp.

CORESPONDENȚA SALEI

Toma Dicescu, profesor, C.-Lung. Nu le avem.

Georgescu, telegrafist, C.-Lung. Nu avem.

POȘTA REDACȚIEI

Deminigo, Bulv.— Vi s'a răspuns deja că nuvela este publicabilă, dar că nu putem plăti nimic începătorilor.

C... I..., Constanța.—Primim.

DEPLASARI

30 IULIE

Hotel Continental: Vlădoianu, prop., T.-Frumos; Parker, comers., Ploeștĭ.

Hotel Bristol: Polack, comers., Galațĭ; F. de Caruta, funcț., Viena; Breiner, voiajor, Vaidhoffen; Sontag et Dame, magistrat. Arad.

Hotel Union: Violato, antreprenor, Brăila; Colonel Cazimir, deputat, Roman; D. Ionescu, advocat, Focșanĭ Stoinescu, prefect, Călărașĭ; Fonteca, arhitect, Sinaia; Păcățeanu, ziarist, Sibiŭ.

Hotel Bulevard: Mr. Mme Couteau, bancher, Constantinopol.

Hotel Regal: G. Antonescu, inspector, Călărașĭ; Zotu, prop., Piteștĭ; Dîmboviceanu, Titu.

Hotel Frascatti: Yonghoperian, comers., Brăila.

Englisch-Hotel: Sandor, doctor, Bacău; Locot. Georgescu, militar, Otopenĭ.

Hotel Victoria: Căpitan Negrea, milit., Slatina; G. Grigorescu, comers., Tîrgoviște.

Hotel Central: Brădescu, prop., T.-Severin; Theologu. moșier, Darasci; Iohan Foltia, advocat, Erlan; Valentin, antrep., Sinaia; Călinescu, funcțĭ nar Călărașĭ.

Hotel de France: Hauser, comersant, Giurgiu; C. Garosch, comers., Cîmpina; M-elle Prosca, artistă, Cîmpina; Stützer, comers., München; Grunfeld A. com., B.-Pesta; Crajevovitsch, comers., Brașov; Nestor Nițe, comers., Ruker.

Hotel Universal: Fauver, comers., Iașĭ; Tache Georgescu, comers., Roșiorĭ; Costescu, arendaș, Craiova.

Hotel Gabrovenĭ: Sub-locot. Ionescu, militar, Galațĭ; N. Popescu, comers., Oltenița; Preotu Bălășescu, preot, Argeș.

Hotel Colaro: Panopol, propriet., Iașĭ; Haracopol, prop., Craiova; Arogiriadis, prop., Monastirica; Manolatos, prop., Craiova.

Hotel Dacia: P. Visoiu, comersant, Giurgiu; Popovicĭ, funcționar, Călărașĭ; Ivan, preot, Constanța; Nicolaescu, profesor, Giurgiu; Balmac, funcț., Focșanĭ.

Hotel Imperial: Nicolaescu, propriet., Ploeștĭ; Berotzi, avocat, Buzău.

Hotel Metropol: M. Stilu, prop., Brăila; T. Halla, prop., Mărășeștĭ; Ionescu, comersant, Craiova; Butman, comers., Iașĭ.

3,25

Următoarele noutățĭ literare sosite azĭ în *Sala noastră* le oferim publiculuĭ cititor —grație unuĭ aranjament cu o o casă mare de comision din Paris—cu leĭ 3,25 în loc de 3,50, prețul editureĭ din Paris:

Paul Bourget. Voyageuses Leĭ 3.25.

Emile Zola. La faute de l'abbé Mouret, ediție ilustrată leĭ 3.25.

Paul Bourget. Recomencements, leĭ 3.25.

Réné Maizeroy. Joujou, leĭ 3.25.

Alphonse Daudet. Sapho, ediție ilustrată leĭ 3.25.

Pentru provincii să se adaoge pentru porto.

BURSA

(Prin fir telegrafic)

din Străinătate

VIENA

Napoleonul	[illegible]
Rubla	127.12
Credit. Anstalt	367.50
Rent. fonc. austr	467.
» ungar.	336.
Drum fier austr.	360.20
Lombards	84.60
Alpines	133.80
Losurĭ turceștĭ	66 2
Rentă perp. austr	102 35
» arg.	102.35
» aur	123.75
» ungară	122.75
Francfurt	
Renta Rom. 5%	Fl.101.5
» 4%	88 90
BERLIN	
Napoleonul	16.23
Rubla	216.7
Disconto	206 75
Schimb- Londra	20.29
» Paris	81.
» Amsterdam	168.50
» Viena	—
» Belgia	80.65
» Italia	77.15
Ren. Rom. 5%	Fl.102.20
» 1890 4%	90 80
» 1891 4%	90.40
» 1896 4%	90.3
Ren. mun. Bucur.	101.10
PARIS	
Banca Otomană	602.50
Losurile Turceștĭ	118.50
Impr. Egyptian	—
» Helenic	160,
Drum de fier austr.	750.
Alpines	303.
Renta Fran. 3½	108.17
» 3%	105.22
Ren. Romînă 5%	101.85
» 4%	[illegible]
» 1896 4%	—
Rent. italiană	94.75
» Ungară	—

din București

30/11 Iulie 1897.

5%	Ren. perpetuă. leĭ	105¼
5%	» amor. 1881	102
5%	» » (Im. 1892)	100½
5%	» » din 1893	100½
5%	» » 1894 int.	96
4%	» » (Im. 82½ milioane)	88¾
4%	» » (Im. 50 milioane)	88¾
4%	» » (Im. 274 milioane)	90
4%	» » (Im. 45 mil.) 1891	89
4%	» » (Im. 120 mil.) 1894	89¾
4%	» » (Im. 90 mil.) 1896	89½
5%	» C.F.R. (Conv. Schuldverschreib.)	
6%	Oblig. Stat (Conv. rurale)	102½
10	Oblig. Caseĭ Pensiunil. à 300 leĭ	—
	Imprumuturĭ de orașe	
5%	Oblig. Comuneĭ Bucureștĭ 1885 leĭ	97½
5%	Oblig. Comuneĭ Bucureștĭ 1884	—
5%	Oblig. Comuneĭ Bucureștĭ 1888	—
5%	Oblig. Comuneĭ Bucureștĭ 1890	98½
	Idem Idem 1895	96½
	Imprumuturĭ de Societățĭ	
5%	Scr. fonc. rurale leĭ	[illegible]
5%	» » urb. Buc.	88¾
5%	» » Iașĭ	[illegible]
	Acțiunĭ	
	Banca Naț. Romînieĭ leĭ	1855
	Banca Agricolă	333
	Banca Romînieĭ	-
	Soc. asig. Dacia-Rom.	420
	» » Naționala	464
	» » rom. Patria	110
	» rom. con. luc. p.	155
	» de Basalt artific.	360
	» Letea	75

Călăuze noĭ pentru călătorĭ

In colecția călăuzelor *Nebunelli* a apărut un al treilea volum;

Franzensbad *și împrejururile luĭ* conținînd descrierea amănunțită a călătorieĭ de la Viena la Franzesbad Leĭ 2.

Următoarele volume aŭ maĭ apărut în această colecție de călăuze:

Viena *și împrejurimile eĭ*, cuprinzînd descrierea călătorieĭ de la Buda-Pesta la Viena, via Bruck și Presburg și pe Dunăre, cu două planurĭ.—Leĭ 3.

Marienbad *și împrejurimele luĭ*, conținînd descrierea amănunțită a călătorieĭ de la Viena la Marienbad, cu două planurĭ.—Leĭ 2.

In depozit în *Sala noastră de Depeșĭ*.

CHARLES MONSELET

Scrisoarea de recomandație

Elegant gătită, cu umbrela în mînă, foarte frumoasă, vioaĭe, grațioasă, tocmaĭ ca o navă elegantă care se pregătește a despica apa cu tăișul, Doamna Jumièges intră în cabinetul de lucru al bărbatuluĭ săŭ.

— Amicul meŭ, zise dînsa, es.

— Fă cum 'țĭ place, amica mea, zise dînsul fără a-șĭ întrerupe scrisul.

— Și nu pentru mult... două ore de curse... Să nu eșĭ pînă la venirea mea.

— Pentru ce? întrebă Jumièges, de astă dată ridicînd capul.

— E treaba mea... destul că țin să te știu acasă cît eŭ voĭ fi afară.

— Foarte bine, rămîn aicĭ.

— Pentru două ore?

— Pentru două ore, da ce plăcere!

— Apropo, cum mergĭ cu drama ta?

— Așa și așa... Colaboratorul meŭ încă n'a venit... Acest Villafort este un leneș de frunte, și nu poate să vie să-șĭ aranjeze prologul.

— In adevăr, nu știŭ unde veĭ ajunge cu colaboratoriĭ tăĭ! Eŭ nu pot înțelege și pe acest Domn al tăŭ Villafort... Adio, iubitul meŭ.

Și Doamna Jumièges, ridicînd un colț al voaluluĭ de culoare roz, lipi buzele pe fruntea bărbatuluĭ săŭ, care la rîndu'ĭ zise:

— Adio, scumpa mea Marto.

— De sigur, nu te veĭ urni de aicĭ în timp de două ore, adăogă ea.

Rămas singur, Jumièges mormăi mașinalicește:

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL“

— 121 —

GORON

Destăinuirile unuĭ polițist

II.—In Crimă

CAPITOLUL V

Goana

Cînd primiĭ depeșa mă gîndiĭ că era maĭ mult de la Coutras la Havre de cît de la Paris.

Trimiseĭ îndată în acest oraș pe agentul Bleuze.

Cum ajunse Bleuze la Havre cercetă ce persoane veniseră de la Coutras.

Lucrul nu putea fi greŭ.

Călătorĭ pe linia aceia nu eraŭ mulțĭ.

Cu toate acestea șeful de gară îĭ spuse că nu avusese nicĭ un bilet de la Coutras.

Din fericire peste cîte-va ceasurĭ sosi Soudais.

El era maĭ aspru, maĭ autoritar

Ceru pachetul de bilete înapoiate găreĭ de maĭ multe zile încoace.

Găsi două de clasa I, de la Coutras la Havre.

Se gîndi:

— Acum mi se pare că am pus mîna pe eĭ!

Cu toate astea la gară nu maĭ putea dobîndi alte amănunte.

Nicĭ un amploiat nu știa cu omnibusul căruĭ hotel se transportase ră bagajele celor doĭ călătorĭ carĭ veneaŭ de la Coutras.

Ce să facă agențiĭ?

Incepură a se plimba pe stradă.

Numaĭ speraŭ de cît în întîmplare

Spre seară se întorceaŭ plouațĭ de la o plimbare unde crezuseră că vor vedea pe Almayer, cînd trecînd pe un bulevard văzură o femeie îmbrăcată prea frumos și prea frumoasă ea însășĭ.

Uitîndu-se maĭ bine la ea văzură și pe cel care o însoțea.

Era un tînăr elegant cu mustața ridicată în sus și îmbrăcat după ultima modă.

De odată Soudais strigă:

— El e!

Și se repezi la caĭ pe carĭ îĭ opri.

Bleuze sări pe scara trăsureĭ și puse mîna în gîtul tînăruluĭ.

Acesta strigă:

— Vă înșelațĭ, dar...

— Se poate răspunse Soudais.

Dar să mergem întîĭ la Permanență și acolo ne vom lămuri.

Almayer nu'șĭ pierdu cumpătul o clipă.

Zîmbea ca un om din lumea mare care petrece știind că era încurcătură la mijloc și că nu e vinovat.

Cu toate acestia cînd se văzu în fața comisaruluĭ central din Havre înțelese că fusese prins.

Pe comisar nu'l putu ameți cu laudele și cu neamurile marĭ din care se trăgea.

Hîrtiĭ în regulă nu putu arăta.

Comisarul se duse de făcu percheziție la hotel.

Nicĭ o urmă de hîrtie compromițătoare.

Nu găsi de cît cămășĭ de mătase și sticle de parfum.

Dar cînd se văzu în mîna luĭ Soudais tînărul elegant văzu orĭ-ce comedie era, de acum, nefolositoare

Soudais îl ținea bine.

Zise:

— Eĭ bine m'ațĭ prins. Sînt Almayer!

Atuncĭ se ivi iar Rocambole.

Omul acesta ciudat care petrecea cu cele ce ziceaŭ ziarele de el voi să maĭ uimească mulțimea printr'un act de generozitate neașteptată.

După ce se sfîrși percheziția se apropie de comisar.

Iĭ spuse în cea maĭ mare liniște că avea să facă o declarație de mare importanță procuroruluĭ.

Il duseră la postul de la primărie.

Acolo veni magistratul să'l ia interogatorul.

— Iacă ce am a spune, D-le procuror zise Almayer:

Nu vreaŭ să sufere un nevinovat din pricina mea. Erĭ ațĭ arestat pe un om pentru hoția comisă la administrația poștelor.

— Eĭ bine?

— Eĭ bine eŭ am făcut hoția!

Cum se vede Almayer nu pierduse vremea în cele două zile cît stătuse în Havre.

Apoĭ întorcîndu-se spre Soudais care nu'l slăbea din ochĭ, îĭ zise:

— Nu fiĭ supărat pe mine, D-le Soudais, că te-am făcut să alergĭ atît Mă cunoșteaĭ dar eŭ te cunoșteam. Cînd te vedeam la o sută de metri mă furișam prin lume și scăpam. Nicĭ nu'țĭ închipuĭ de cîte orĭ ne am întîlnit pe trotuare în Paris.

Era multă laudă în ce spunea Almayer.

Lauda era unul din procedeurile luĭ.

Totuș el dormi bine de tot la Havre într'o celulă de la închisoare alăturĭ cu ceĭ doĭ agențĭ carĭ eraŭ încîntațĭ că puseseră mîna pe așa vînat și nu se deslipeaŭ de el o clipă.

Cît despre dama cea frumoasă care îl însoțea nu i era complice.

Iĭ era victimă.

Era o biată femee care părăsise o situație minunată ca să urmeze pe pretinsul senior mare.

A doua zi văzu pe ceĭ doĭ agențĭ prăpădițĭ de nesom.

Zîmbi.

Le zise:

— Văd că v'am făcut să petrecețĭ o noapte urîtă.

„Nu e vina mea, vă rog să mă ertațĭ.

Apoĭ își făcu o toaletă cu mare îngrijire.

La Paris eŭ îl așteptam în gară.

Se auzise despre prinderea luĭ.

Era o lume nebună.

Ca să scăpăm de curioșĭ îl duserăm în biuroul șefuluĭ de gară.

Se îngălbinise puțin cînd văzuse atîta lume.

— Nu e plăcut să te vadă așa atîtea cunoscuțĭ îmĭ zise el.

Și îmĭ arătă lanțurile de la mîinĭ.

— Vă rog nu mă arătațĭ ca pe un animal curios.

Il urcarăm într'un omnibus în care mă urcaĭ și eŭ împreună cu Soudais și Bleuze și pornirăm.

După ce procurorul îĭ luă un scurt interogator fu adus în biuroul meŭ.

Iĭ dăduĭ o masă bună.

Iĭ era tare foame.

După ce sfîrși, fumă o țigară.

Atuncĭ îĭ ziseĭ:

— Acum să vorbim puțin.

El răspunse:

— Cu plăcere.

Și cu sîngele rece care părea cinizm îmĭ spuse ultimile sale aventurĭ.

Dar cu cît vorbea de vesel de escrocheriĭ, cu atît protesta maĭ cu indignare cînd venea vorba de falșurile ce comisese.

Ștrengarul își făcuse un plan de apărare.

Știa că falșurile aduceaŭ după ele ocna.

Vrea să fie închis numaĭ cincĭ anĭ, ca escroc.

De odată îmĭ zise:

— Mă mustrațĭ că am luat banĭ prin hoțiĭ și escrocheriĭ.

— Bine înțeles.

— La ce?

— Cum la ce?

— Firește baniĭ ce am luat, nu s'aŭ folosit alțiĭ de eĭ? Nu ĭ-am aruncat în comerț? Cheltuiam fără a socoti. Mi a plăcut să trăiesc ca un senior mare.

Nicĭ o clipă nu s'a căit.

Nicĭ o dată n'a arătat părere de răŭ ca'șĭ pierduse viața el care ar fi putut ajunge așa de departe cu inteligența ce o avea.

Era născut pentru răŭ.

Nu maĭ răul îl ispita.

(Va urma)

— Să nu mă mişc de loc..., să nu mă mişc de loc..., e cam al dracului!

Se puse din noŭ pe lucru.

De o dată se auzi o ciocănitură în uşă, şi un servitor intră zicînd:

— Domnule, este afară un tînăr care doreşte a vă vorbi, are o scrisoare de recomandaţie de la Villafort.

— Eĭ bine! să intre...

Tînărul anunţat intră, cu înfăţişarea luĭ timidă; ţinea în mînă o scrisoare... Jumièges mirosi în dată ce este, şi nu se înşela.— Desfăcu scrisoarea luĭ Villafort, al căruĭ conţinut era următorul:

„Bătrînul meŭ complice,

„Tînărul, care 'ţĭ va remite această scrisoare, se numeşte Séverin de Brouseilhes, este din Narbona, şi e încă cu miere pe buze, adică un cultivator al muzelor, cum spune el... Arde de dorinţa de-a'ţĭ comunica o poemă asupra Albigeonilor. Maĭ întîĭ m'am gîndit de a'l recomanda Doamneĭ Adam, dar dînsa nu este la Paris. Ţi l'am trimis pentru că ştiŭ cît iubeştĭ tu „tineriĭ“, aceştĭ frumoşĭ si mititeĭ „tinerĭ“ carĭ ne vor lăsa cu marĭ loviturĭ de picior înapoĭ. Ingrijeşte bine de acest Séverin de Brouseilhes, dă'ĭ sfaturile tale, condu'ĭ primiĭ săĭ paşĭ în cariera literară... Imĭ veĭ mulţumi maĭ tîrziu de a avea ca ajutor un puĭ de vultur care te va încălzi...“

Jumièges scîrşnea din dinţĭ cînd descifra scrisoarea.

— Oh! îmĭ veĭ plăti aceasta însutit, mizerabile! murmură el.

Sări o duzină de liniĭ scrise în acelaşĭ stil şi ajunse la acest post-scriptum, care-l puse pe gîndurĭ:

„Post-scriptum. Reţine pe acest dobitoc pentru două ore; îţĭ voĭ spune pentru ce la cea d'întîĭ ocazie cînd te voĭ întîlni. Este un serviciŭ pe care îl aştept de la bătrîna ta amiciţie. „Villafort“.

Scrisoarea alunecă din mîĭnele luĭ Jumièges.

— Eĭ bine, acest Villafort este fără ruşine, zise el în sine, cap în cap două ore cu acest puĭ de gîscă!... Ce dracu o însemna şi asta?

Dar, zărind aerul intrigat al tînăruluĭ provincial, zise îndată:

Amicul meŭ, Domnul Villafort îm spune mult bine despre D-v.

— Domnul Villafort este bunătatea în persoană, răspunse cu modestie Séverin de Brouseilhes.

— Imĭ vorbeşte de fericitele D-v. dispoziţiunĭ... şi maĭ principal de o poemă asupra Championilor.

— Asupra Albigeonilor.

— Oh! pardon... această poemă trebuie să fie foarte interesantă.

— Am încercat a descrie în liniĭ marĭ tabloul Europeĭ sfîşiată de ghîarele celor cincĭ zecĭ de tiranĭ.

— Eh! dar trebuie să publicăm aceasta.

Pe cînd Jumièges cugeta încet, tînărul îşĭ zise:

— Şi să am nenorocirea să păzesc pe acest nătărăŭ timp de două ore!

Pe cînd ceĭ douĭ intrelocutorĭ ajunseră aci cu conversaţiunea lor de puţină importanţă, de odată bona luĭ Jumièges intră ca o vijelie în cabinet.

— Eĭ bine! Mario, ce însemnează această alergare de ciclon?

— Domnule..., a venit omul de alăturĭ care are o mînă aşa de urîtă.

— Este un director de spectacole..., vă cer numaĭ timpul de a'l arunca pe uşă.

— Cu voia D-v., bolborosi Narbonezul, mirat de atîta impertinenţă!

Văzîndu-se singur, tînărul de Brouseilhes se simţi apucat de o plăcere nespusă de a citi scrisoarea de recomandaţie a luĭ Villafort care rămăsese deschisă pe masă.

Nu risca nimic; auzi în anticameră vocea luĭ Jumièges.

Ast-fel, neputînd rezista, apucă documentul şi'ĭ devoră conţinutul. Tonul marchizuluĭ de Villafort îl supără puţin, dar epitetul de „dobitoc“ îl făcu să roşească de indignaţiune.

Nu se putu opri de a nu tremura, cînd Jumièges intră.

— Imĭ cer scuze, zise el, nu este zi ca să nu fiŭ supărat.

— A fi supărat de către un director de teatru! se gîndea tînărul de Brouseilhes.

— Ah! acuma, continuă Jumièges, voĭ dejuna cu amabilul meŭ purtător de liră.

— Dispensaţi-mă, vă rog.

— Nu... nu... Villafort v'a recomandat către mine cu multă căldură, şi eŭ cunosc datoriile mele... Apoĭ, continuă el în sine, acesta este cel maĭ bun mijloc de a trece maĭ repede cele două ore...

De altă parte Séverin gîndea:

— Şi pentru ce n'aşĭ primi invitaţiunea sa? Nu este Jumièges cu care voĭ avea de lucru, ci Villafort! Oh! îmĭ voĭ răzbuna pe acest Villafort!

Trecură în sala de mîncare.

In timpul prînzuluĭ toată conversaţiunea căzu asupra luĭ Villafort. Aceasta fu fatal.

— Il cunoaşteţĭ bine? întrebă Jumièges.

— Destul de bine: este unul din compatrioţiĭ meĭ, răspunse Séverin.

— Cum, Villafort este din Narbona? tot-d'a-una mĭ-a ascuns-o... Pentru aceasta vă poartă atîta interes?

Sevérin de Brouseilhes nu răspunse.

— Surîdeţĭ, zise Jumièges.

— Posibil.

— Pentru ce surîdeţĭ? tînărul meŭ bard, cunoaşteţĭ pe Villafort maĭ mult de cît nu voiţĭ a'mĭ spune. Este un băĭat hazliŭ, nu este aşa? Trebuĭe să ştiţĭ multe lucrurĭ bune pe comptul săŭ, mărturisiţĭ.

— Mărturisesc că Domnul Villafort iubeşte femeile, aceasta este reputaţiunea sa la Narbona.

— Deja? la Narbona! Să vedem, iubeşte femeile!

— Maĭ cu seamă femeile altora.

— Ah!

Jumièges făcu o mişcare involuntară.

— Şi la Paris se poartă tot aşa ca şi la Narbona? continuă el...

— Cred că da, zise Séverin, care nu refuză de a i se umple paharul.

— Acest Villafort!...

— Şi cu siguranţă că, de cîte-orĭ mă duc la el, găsesc cîte o femeĭe.

— Adevărat!

— Chĭar azĭ de dimineaţă! zise Narbonezul excitat de veselia propriilor luĭ cuvinte.

— Azĭ de dimineaţă?

— Nu trecuseră nicĭ cincĭ minute, de înd eram la el, cînd un deget discret se auzi la uşă... Villafort se precipită imediat înaintea uneĭ tinere femeĭ voalotă strigînd: „Ah! iată-te, scumpa mea Marto!“

— Marta! urlă Jumièges, dînd o lovitură de pumn în masă.

— Marta. Da, acesta este numele pe care l'am auzit foarte bine... Dar ce aveţĭ, scumpul meŭ maestru?

— Şi voalul... de ce culoare era voalul?

— Roz, cred!

Jumièges se sculă, frămîntîndu-şĭ mîĭnile.

— Adio, zise el luĭ Sevèrin.

— Unde vă duceţĭ?

— Pe legea mea! la Villafort.

Tînărul de Brouseilhes, nu pierdu nimic din sîngele săŭ rece, scoase ceasornicul şi, uĭtîndu-se la el, zise:

— Aşteaptă puţin: timpul acordat n'a expirat încă. Nu m'aţĭ reţinut de cît o oră şi cincĭ-zecĭ de minute.

D. F.

Starea civilă

Declaraţiĭ de căsătorie

Eftimie (Teunio) G. Vasile, cu D-ra Agatia S. Eftimie; Sub-locot. Polihronie Iliescu, cu D-ra Ecaterina A. Pavelescu; Iosef Vaiss, cu D-ra Mestilă Iancu Mestilă; David Avram Iosef, cu D-ra Aciuţa Zaliman Ciobotar; George D. Athanasovicĭ, cu D-ra Maria D. Dinescu; Iosub Bittel, cu D-ra Mali Ester; Ghidale Rosenthal, cu D-ra Hinda Ruhla Rosenthal; Leibu Froim, cu D-ra Haia Mendel Moise; Ludovic Ignaţ Sass, cu D-ra Teresia Ştefan Hoza; Istrate Badea, cu D-ra Dobra Dumitru Tănase; Nicolae C. Văltăşoiu, cu D-ra Alexandrina Simion Filip; Ionică Ştefan Ionescu, cu D-ra Maria Radu Constantinescu; Petre Ionescu, cu D-na Anica Alexandru Teodorescu.

Pentru gospodine

Praf de limonadă. — E bine să vă preparaţĭ praf de limonadă, pentru ca la orĭ-ce moment dat să puteţĭ prepara o băutură răcoritoare. Acest praf se prepară precum urmează: stoarceţĭ zeama de la 10—15 lămîĭ şi scurgeţĭ-o pentru ca să rămîĭe limpede: fără sîmburĭ şi fără bucăţele din miezul lamîĭeĭ. Frecaţĭ coaja de la o lămîĭe pentru miros. Apoĭ deşertaţĭ tot lichidul peste 560 grame de zahăr. După ce zahărul a supt lămîĭa, topiţi-l, dar nu-l lăsaţĭ să fearbă. Apoĭ îl puĭ pe hîrtie ca să se usuce. După ce zahărul s'a uscat pisează-l şi pune-l în sticle bine astupate. Ia puţin din acest praf de cîte-orĭ voĭeştĭ să preparĭ limonadă.

Gastr.

MODE

Corsaj de vizită

Corsaj în mătase roză-mărgean, acoperită cu muselină de mătase neagră. Figaro de dantelă albă cu epolete. Volan de muselină de mătase neagră. Gulerul şi cingătoarea albe.

Pălăria de paĭ culoarea mărgeanuluĭ, cu panglice de velur trecute prin paĭ. Garnitură de pene negre, egretă şi trandafirĭ albĭ-verzuĭ.

Laura.

Revista cărţilor

Vers le Pol, par Nansens. Un vol. în 8, în editura librărieĭ pariziane Ernest Flamarion, ediţie de lux, 10 leĭ exemplarul.

Această lucrare este darea de seamă zi cu zi, ceas cu ceas, scrisă de însuşĭ Nansens, asupra călătorieĭ sale eroice şi plină de peripeţiĭ. E ceva pasionat cetirea acestor memoriĭ, scrise cu simplicitate de către un artist şi un savant de prima ordină. Azistăm la construirea corăbieĭ expediţieĭ *Frum*, apoĭ urmează călătoria în locurile îngheţate şi sălbatice ale măreĭ-polare. Apoĭ îl vedem pe Nansens, lăsîndu-şĭ corabia şi plecînd, cu un singur tovarăş, călătorind în senin spre necunoscut. Azistăm în urmă la întoarcerea eroului, plin de glorie şi la triumful săŭ.

Pe lîngă text, 200 de ilustraţiunĭ complectează farmecul acesteĭ povestirĭ, care se citeşte ca şi un roman.

In deposit în *Sala noastră de depeşĭ*

Spectacole

Grădina Hugo. — Teatru de varietăţĭ. In timp de ploaĭe, în sala Hugo.

Grădina centrală.—Concert dat de orchestra D. Diniou.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu.—In fie-care seară teatru de varietăţĭ. Trupă Nouă. In timp de ploaĭe reprezintaţia se dă în fosta sală Orfeŭ.

FOIŢA ZIAR. „ADEVĔRUL“

— 103 —

PIERRE DECOURCELLE

COPIII PARASITI

Partea a III-a

TRASURA DE UNIRE

VII

Spovedirea

— Cum să'l maĭ distrăm?

Intr'o zi Carmen zise:

— Să mergem la Penhoet. Poate că acolo îĭ va plăcea maĭ mult luĭ Ramon. Si pe urmă aş fi fericită să maĭ văd locurile unde am copilărit.

— Cu plăcere, răspunse Robert.

Penhoet era a luĭ Carmen care după moartea conteseĭ de Montlaur şi a d-luĭ de Saint Hericix, moştenise o parte din moşiile care veneaŭ de la primul eĭ bărbat.

Ramon păru a primi cu plăcere să meargă la castel.

Se gîndea că imaginea neveste sale va fi gonită cît-va de imaginea respectată a mameĭ sale.

Stăteaŭ acolo de cît-va timp.

Intr'o zi Ramon se duse la cimitirul satuluĭ.

Ingenunchiă pe mormîntul mameĭ sale.

De odată într'un fel de halucinare văzu pe bătrîna zîmbind luĭ Fanfan pe care îl ţinea în braţe.

Alăturĭ se afla Elena.

Bătrîna zîmbea şi la ea.

Amîndouă apoĭ sărutaŭ copilul.

— Mamă! îngînă Ramon, ĭartă-mĭ ruşinea... Nu o pot goni din minte... o ĭubesc şi acum! Aĭ văzut şi tu infamia eĭ, ca şi mine... şi totuşĭ o ĭubesc.

„Dă-mĭ mamă putere să înăbuş această pasiune care mă necisteşte... spune-mĭ că am făcut bine cînd am dat pe bastard pe mîna banditilor care l-aŭ crescut după chipul şi asemănarea lor, şi cînd am gonit pe mizerabila care trăeşte cine ştie unde bătîndu'şĭ joc împreună cu amantul eĭ, de mine.

Un ţipăt îĭ răspunse.

Se întoarse.

Se afla faţă în faţă cu Carmen.

Era galbenă ca ceara.

Se uita la fratele săŭ cu ochiĭ rătăciţĭ.

Ramon nu băgă de seamă de teribila emoţie care o coprinsese.

In durerea luĭ se aruncă la pieptul eĭ, şi stigă:

— Oh! Carmen! ce nenorocit sînt!

Şi spùse tot, tot ce făcuse...

— Aĭ făcut tu aşa! strigă Carmen...

— Da.

— Tu, tu?

— Am judecat, am osîndit şi am pedepsit!

Urma spunîndu'şĭ remuşcările, pasiunea care îl prăpădea şi nespusa, nebuna dorinţă de a'şĭ vedea copilul.

Carmen asculta.

Era ca nebună.

Respira greŭ.

Nu maĭ putea zice un cuvînt.

In sfîrşit făcu o sforţare.

Strigă:

— Nenorocitule!... Tacĭ!... Mă omorĭ.

Ramon se repezi să'ĭ dea ajutor.

Căzînd se izbise de un colţ al pietreĭ de pe mormînt.

Sîngele îĭ curgea de a lungul obrazuluĭ.

Ramon alergă să cheme ajutor.

Carmen fu dusă în odaia sa.

Doctorul care veni în grabă, spuse că nu era nicĭ un pericol. Iĭ trebuia numaĭ odihnă.

Robert veghea la căpătîĭul eĭ.

Ea ceruse să rămîe singură cu bărbatul eĭ.

Emoţiunea zdrobise pe Ramon.

Se întinsese pe un fotoliŭ.

De odată auzi bătînd la uşe.

Intrară Carmen şi Robert.

Amîndoi eraŭ foarte palizĭ.

Era vorba să-şĭ spue greşea vieţeĭ lor.

Robert era prăpădit.

Trebuia să mărturisească cu stima, respectul, iubirea de care se bucura Carmen, pe care el o adora, era o hoţie, eraŭ lucrurĭ furate alteĭ femeĭ, uneĭ nevinovate care trecea drept culpabilă unuĭ înger pe care toţĭ o credeaŭ un monstru, uneĭ martire pe care toţĭ o veştejeaŭ ca pe o femee pierdută.

Şi mărturisirea trebuia să o facă soţuluĭ desperat al acesteĭ sfinte, călăuluĭ inconştient al acesteĭ victime.

Cu toate acestea Robert nu se codi o clipă.

Luă cuvîntul şi se spovedi.

Spuse tot.

Ramon ascultase pe cumnatul săŭ fără a'l întrerupe o dată.

Pe faţa luĭ nu se vedea nimic din ce încerca inima luĭ.

In sfîrşit Robert sfîrşi.

Se făcu tăcere.

Atuncĭ o lacrimă străluci în ochiĭ luĭ Ramon.

Pe buze îĭ alunecă un zîmbet plin de melancolie.

Carmen se aruncă la genunchiĭ luĭ.

Murmură:

— Fie'ţĭ milă.

— Milă de cine? scumpă soră?... Milă şi iertare pentru cine? Pentru cine? Pentru e vinovată, pentru nenorocita pe care voiţĭ să o scăpaţĭ printr'o minciună sublimă?

— Minciună, îl întrerupseră de odată şi Carmen şi Robert.

— Fireşte!

—Dar e nevinovată

— Nu. Crima eĭ e neînduioasă.

— Iţĭ jurăm.

— Credeţĭ că n'am înţeles sacrificiul vostru, sublimul vostru devotament?

— Dar...

— M'aţĭ văzut abătut, desperat şi aţĭ vrut să'mĭ înapoiaţĭ linişte chiar cu preţul onoareĭ voastre.

— Te înşelĭ, Ramon..

— Daţi-mĭ o dovadă că mă înşel...

— Iţĭ jur pe onoarea mea de soldat.

— In împrejurărĭ ca acestea, poţĭ jura pe nedrept fără să fiĭ sperjur. Ca să scapĭ un frate pe care îl ĭubeştĭ, pe care îl vezĭ murind, minciuna e o prefacere.

— Ramon, îţĭ jur pe amintirea mameĭ noastre.

— Aĭ dovadă?

— Da.. poate zise, Carmen.

— Care?

— Scrisoarea de care vorbeaĭ azĭ de dimineaţă cînd mĭ-aĭ spus tot; scrisoarea neiscălită pe care aĭ zmuls'o ca să aflĭ... unde e?

—Nu o maĭ am.

—Nu?

— Nu. Am ars'o de mult ca să nimicesc tot ce aveam din trecutul îngrozitor.

— Arsă!...

— Dar scrisorile cele-l'alte, zise Ramon, cele pe care zicĭ că Elena se dusese să le ia şi pe care nu le-a putut lua?

— Eĭ bine?

— Unde sînt?

— S'aŭ pierdut din întîmplare.

— Din întîmplare! zise Ramon dînd din cap. Vedeţĭ că nu mă puteţĭ înşela? Nu îmĭ maĭ cereţĭ ertare pentru ea.

— Dar nu cerem ertare, cerem să'ĭ facĭ dreptate.

— Dreptate am făcut.

Şi Ramon se aruncă pe divan.

Incepu să plîngă.

Robert şi Carmen eşiră în tăcere.

Se uitaŭ unul la altul cu deznădejde, remuşcare şi ruşine.

Nu maĭ pomeniră de acesta. Toamna era foarte urîtă în anul acela. Ramon rătăcea toată ziua pe marginea măreĭ. Luĭ Robert îĭ era să nu înebunească.

(Va urma)

Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann, Dresda — Tipografia ziaruluï „Adevĕrul" Pasagiul Bănceï Naționale — Proprietar CONST. MILLE